

Ruimtelijke onderbouwing

Voetgangersbrug noordelijke Rondweg Uden

Gemeente Uden

Zaaknummer: 304586

Behoort bij besluit van het College van
burgemeester en wethouders van Uden van

6 september 2018

Teamleider dienstverlening afdeling Ruimte

Avalar Advies

Poort van Veghel 4949, 5466 SB Veghel | 0413 - 244210 | jv@avalar.nl

Ruimtelijke onderbouwing

Voetgangersbrug noordelijke Rondweg Uden

Gemeente Uden

Datum: 11 juni 2018
Status: definitief

Opdrachtgever: Gemeente Uden
Contactpersoon: de heer W.M. Althuisen, afdeling Ruimte
Auteur: de heer J.L.B. Vogelzang, Avalar Advies

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding en doel	3
1.2 Ligging en begrenzing besluitgebied	3
1.3 Vigerende bestemmingsplannen	4
1.4 Leeswijzer	6
2. Projectprofiel	7
2.1 Inleiding	7
2.2 Gebiedsbeschrijving	7
2.3 Projectbeschrijving	8
3. Beleidskader	14
3.1 Rijksbeleid	14
3.1.1 <i>Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte</i>	14
3.1.2 <i>Besluit algemene regels ruimtelijke ordening</i>	14
3.1.3 <i>Ladder voor duurzame verstedelijking</i>	15
3.2 Provinciaal beleid	15
3.2.1 <i>Structuurvisie Ruimtelijke Ordening</i>	15
3.2.2 <i>Verordening ruimte 2014</i>	17
3.2.3 <i>Ontwerp Omgevingsvisie De kwaliteit van Brabant</i>	19
3.3 Gemeentelijk beleid	21
3.3.1 <i>Omgevingsvisie Uden 2015</i>	21
3.3.2 <i>Masterplan Uden-Noord</i>	23
3.3.3 <i>Meer Maashorst, een gezond landschap</i>	25
3.4 Conclusie	26
4. Milieu en omgevingsaspecten	27
4.1 Bodem	27
4.2 Geluid	27
4.2.1 <i>Wegverkeers- en railverkeerslawaai</i>	27
4.2.3 <i>Industrielawaai</i>	27
4.3 Milieuzonering	27
4.4 Milieueffectrapportage	28
4.5 Geurhinder veehouderijen	28
4.6 Vliegbasis Volkel	30
4.7 Luchtkwaliteit	32
4.8 Externe veiligheid	32
4.8.1 <i>Risicovolle inrichtingen</i>	32

4.8.2 Vervoer van gevaarlijke stoffen	33
4.8.3 Vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen	35
4.9 Wet Natuurbescherming	35
4.9.1 Natura 2000-gebieden.....	35
4.9.2 Flora en fauna.....	36
4.10 Archeologie en cultuurhistorie	37
4.10.1 Archeologie.....	37
4.10.2 Cultuurhistorie	40
4.11 Kabels en leidingen.....	42
5. Waterparagraaf	43
5.1 Inleiding.....	43
5.2 Uitgangspunten watertoets.....	43
5.3 Keur van het waterschap.....	45
6. Financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid	47
7. Procedure.....	48

Bijlagen:

1. Verslag omgevingsdialoog juni 2018
2. *Onderzoek natuurwaarden ten behoeve van aanleg loopbrug Bitswijk-Park Maashorst*, Ecologisch Adviesbureau Ettema, 8 juni 2018

1. Inleiding

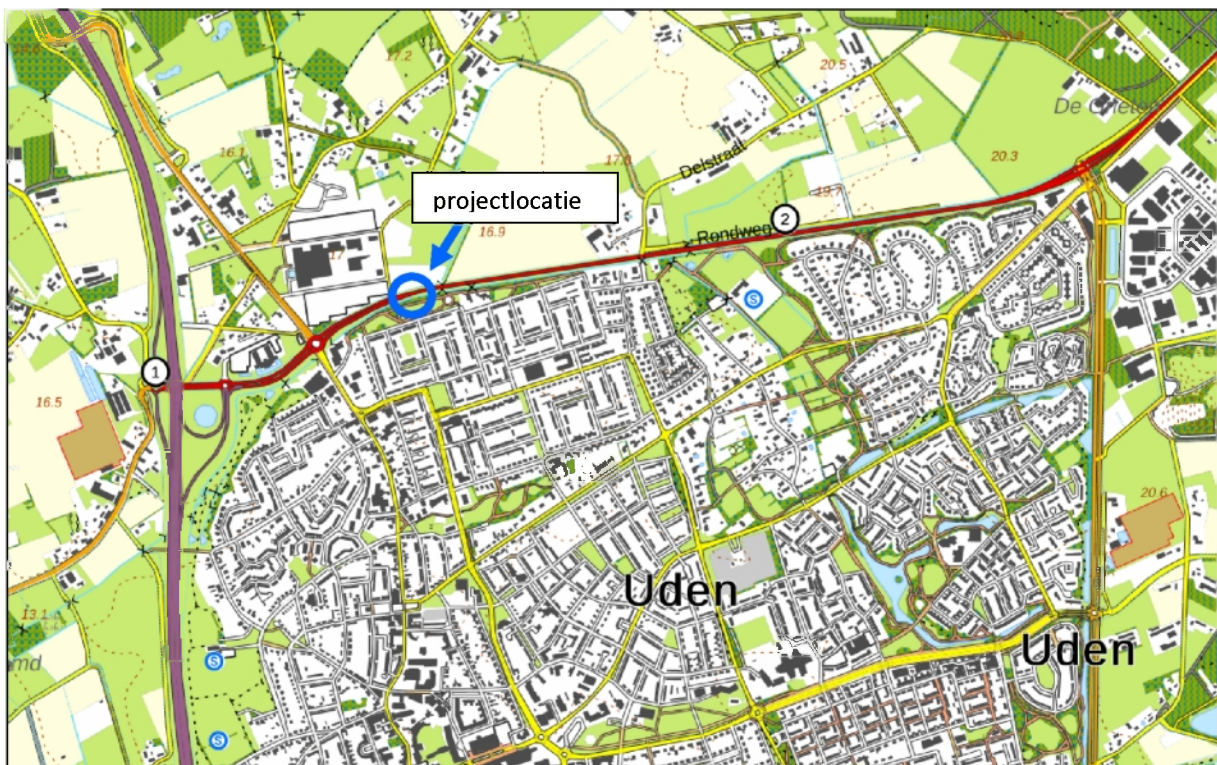
1.1 Aanleiding en doel

In het kader van het project “Dynamisch Landschap Uden, Beter Bewegen”, een deelproject van het intergemeentelijke regioproject Meer Maashorst, wenst de gemeente Uden door middel van de aanleg van een voetgangersbrug met fietsgoot een recreatieve Stad-Land verbinding te realiseren. Deze voetgangersbrug verbindt het toekomstig woongebied Park Maashorst, gelegen ten oosten van het ziekenhuis Bernhoven, met het bestaand stedelijk gebied ten zuiden van de noordelijke Rondweg.

Deze aanleg van de voetgangersbrug kan niet op basis van de voor het projectgebied geldende bestemmingsplannen worden gerealiseerd. Het college van burgemeester en wethouders kan evenwel een omgevingsvergunning verlenen door middel van een uitgebreide Wabo-procedure, waarbij onder meer met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning zal worden verleend voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan (artikel 2.1 lid 1 onder c Wabo).

Omdat wordt afgeweken van het geldende planologisch regime, dient de aanvraag omgevingsvergunning te zijn voorzien van een ruimtelijke onderbouwing, waarin wordt aangetoond dat het initiatief past in het geldende ruimtelijke beleid van Rijk, de provincie Noord-Brabant en de gemeente Uden en dat de diverse milieu- en omgevingsaspecten geen belemmering voor dit project vormen en andersom dat het project geen belemmeringen oplevert voor de diverse milieu- en omgevingsaspecten. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing behoort bij deze aanvraag.

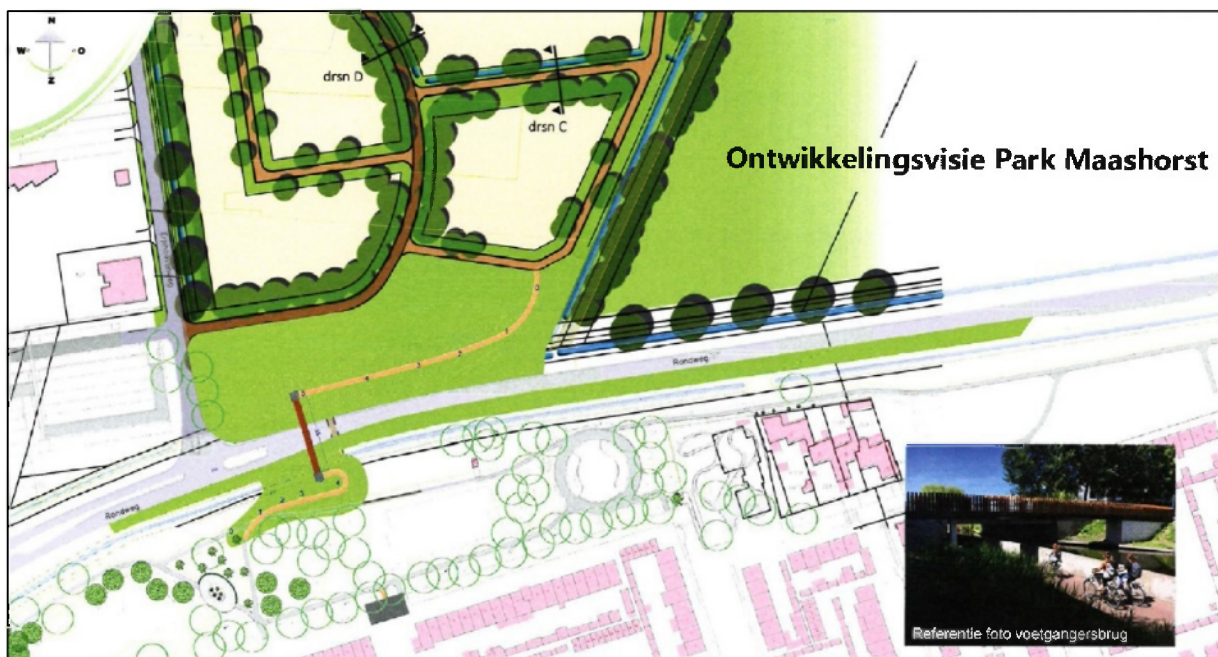
1.2 Ligging en begrenzing besluitgebied

Topografische kaart met aanduiding projectlocatie

De projectlocatie is gelegen aan de noordkant van het stedelijk gebied van Uden en ten zuidoosten van het ziekenhuis Bernhoven. De voetgangersbrug zal vanaf het bestaande wandelpad in het Bitswijkpark ter plaatse van de Cellostraat/Banjostraat worden aangelegd over de noordelijke Rondweg naar het uitbreidingsgebied Uden-Noord (Park Maashorst). Op de hiervoor afgebeelde

topografische kaart van Uden is de locatie met een blauwe cirkel aangeduid. Op onderstaande uitsnede van de schets ontwikkelingsvisie Park Maashorst is de situering van de beoogde voetgangersbrug weergegeven. Deze situering vormt tevens de begrenzing van het besluitgebied.

Uitsnede schets ontwikkelingsvisie Park Maashorst met situering beoogde voetgangersbrug.

1.3 Vigerende bestemmingsplannen

Voor het zuidelijk deel van de projectlocatie geldt het bestemmingsplan Woongebieden kom Uden. Dit bestemmingsplan is door de gemeenteraad vastgesteld op 8 juli 2010. In dit bestemmingsplan heeft de projectlocatie de enkelbestemming Groen -2 en de enkelbestemming Verkeer.

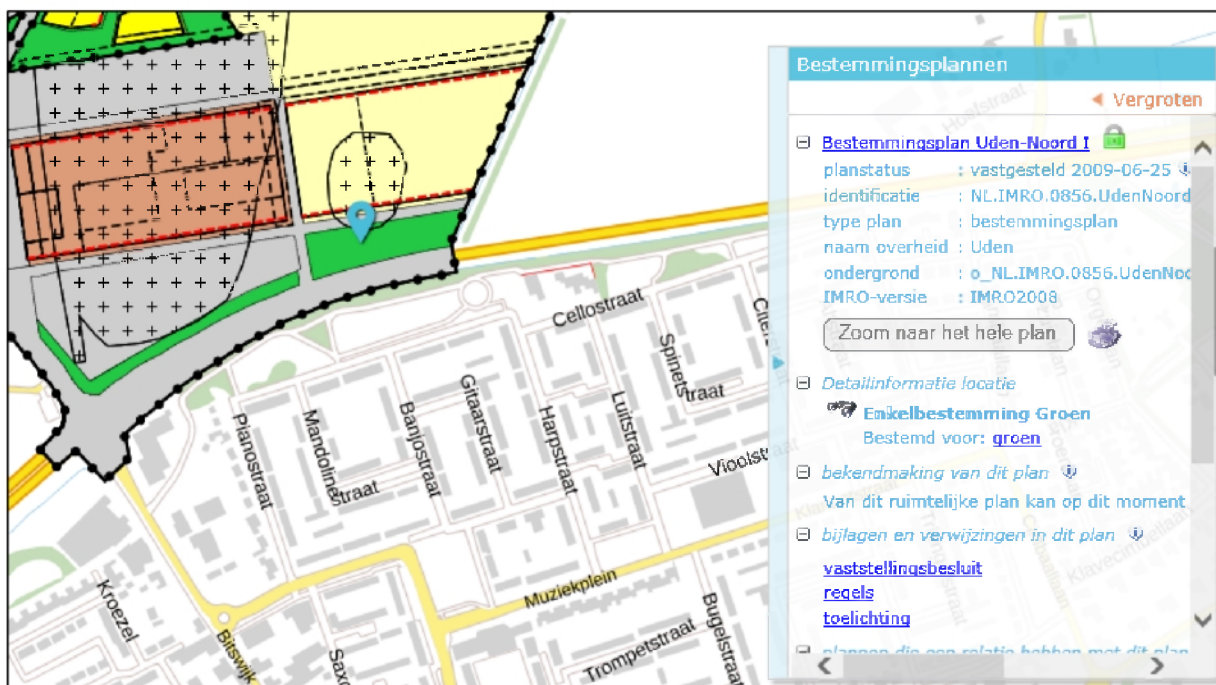
Uitsnede verbeelding bestemmingsplan Woongebieden kom Uden

De voor Groen -2 aangewezen gronden zijn bestemd voor de aanleg en instandhouding van beeldbepalende groenvoorzieningen, watergangen en -partijen, langzaamverkeersroutes, perceels-

ontsluitingwegen, parkeervoorzieningen, water, waterbergingen en watergangen, speelvoorzieningen, het houden van evenementen, voorzieningen van beeldende kunst, voorzieningen van algemeen nut en de daarbij behorende voorzieningen. Een voetgangersbrug past weliswaar binnen deze bestemmingsomschrijving, maar in de bij deze bestemming behorende bouwregels geldt voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde (overige bouwwerken) een maximale bouwhoogte van 1 meter. De bouwhoogte van de voetgangersbrug bedraagt 5 meter.

De voor Verkeer aangewezen gronden zijn bestemd voor interlokale wegen en daarmee verband houdende voorzieningen, lokale ontsluitingswegen en daarmee verband houdende voorzieningen, langzaamverkeersroutes en daarmee verband houdende voorzieningen, groenvoorzieningen, parkeervoorzieningen, afvalcontainers (boven- en ondergronds), geluidwerende voorzieningen, water, waterbergingen en watergangen, voorzieningen van beeldende kunst, voorzieningen van algemeen nut en de daarbij behorende voorzieningen. Een voetgangersbrug past binnen deze bestemmingsomschrijving, maar ook hier geldt een maximale bouwhoogte van 1 meter voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde (overige bouwwerken).

Voor het deel van de projectlocatie ten noorden van de Rondweg geldt het bestemmingsplan Uden-Noord I. Dit bestemmingsplan is door de gemeenteraad vastgesteld op 25 juni 2009. In dit bestemmingsplan heeft de projectlocatie de enkelbestemming Groen.

Uitsnede verbeelding bestemmingsplan Uden-Noord 1

De voor Groen aangewezen gronden zijn bestemd voor groen, fiets- en wandelpaden, waterberging en waterinfiltratie. Op deze gronden mogen geen gebouwen en bouwwerken, geen gebouw zijnde worden gerealiseerd. De aanleg van de voetgangersbrug is in dit deel van de projectlocatie dus niet mogelijk op basis van het geldende bestemmingsplan Uden-Noord 1.

Op de verbeelding van dit bestemmingsplan heeft de binnen het plangebied gelegen Rondweg de enkelbestemming Verkeer. Deze bestemming is echter niet meer geldend, omdat dit deel van het plangebied is overgenomen door het later vastgestelde bestemmingsplan Woongebieden Kom Uden.

Omdat het bouwplan niet (geheel) voldoet aan genoemde bestemmingsplannen, wordt voor dit bouwplan een uitgebreide afwijkingsprocedure (Wabo) gevolgd.

1.4 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving gegeven van de nabije omgeving van de projectlocatie en van het project zelf. Daarna komt in hoofdstuk 3 het voor het project relevante ruimtelijke beleid van het Rijk, provincie Noord-Brabant en de gemeente Uden aan de orde, waarbij wordt nagegaan of het project hiermee in lijn is. In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op de diverse milieu- en omgevingsaspecten, Verder wordt in hoofdstuk 5 aandacht besteed aan de gevolgen van het project voor de waterhuishouding. Vervolgens komt in hoofdstuk 6 de financiële en maatschappelijke haalbaarheid van het project aan de orde en in hoofdstuk 7 wordt tenslotte in kort bestek een beschrijving gegeven van de te volgen procedure.

2. Projectprofiel

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de omgevingskenmerken beschreven van het gebied waarin het voorgenomen project is gelegen. Ook zal het planvoornemen hier verder worden toegelicht.

2.2 Gebiedsbeschrijving

Zoals in paragraaf 1.2 is aangegeven, ligt de projectlocatie aan de noordrand van de bebouwde kom van Uden in het Bitswijkpark dat een groene buffer vormt tussen de woonwijk Bitswijk en de Rondweg. Het park is in 2017 gerenoveerd en heeft een open inrichting en is onder meer voorzien van wandelpaden, een speelheuvel en verspreid staande speeltoestellen. Bitswijk is een relatief grote woonwijk. Het grootste deel van Bitswijk is gebouwd in de periode 1945-1970. Volgens de toelichting van het bestemmingsplan Woongebieden kom Uden kenmerkt het grootste, planmatige deel van Bitswijk zich door een uniforme, rechthoekige verkaveling. De woningen zijn geclusterd tot half-open of gesloten bouwblokken. De openbare ruimte is functioneel ingericht en bestaat voornamelijk uit een rijbaan met aan één of twee zijden een trottoir. Parkeren gebeurt afwisselend op de rijbaan en in daarvoor aangelegde parkeervakken. In de wijk is ruimte gemaakt voor een groene invulling van de openbare ruimte. Deze groene invulling is zodanig ontworpen om zowel op blok- als buurniveau te functioneren. Het gebied wordt overwegend gebruikt als woongebied. In het midden van dit deelgebied, aan de Klarinetstraat, bevindt zich een sporthal en een basisschool.

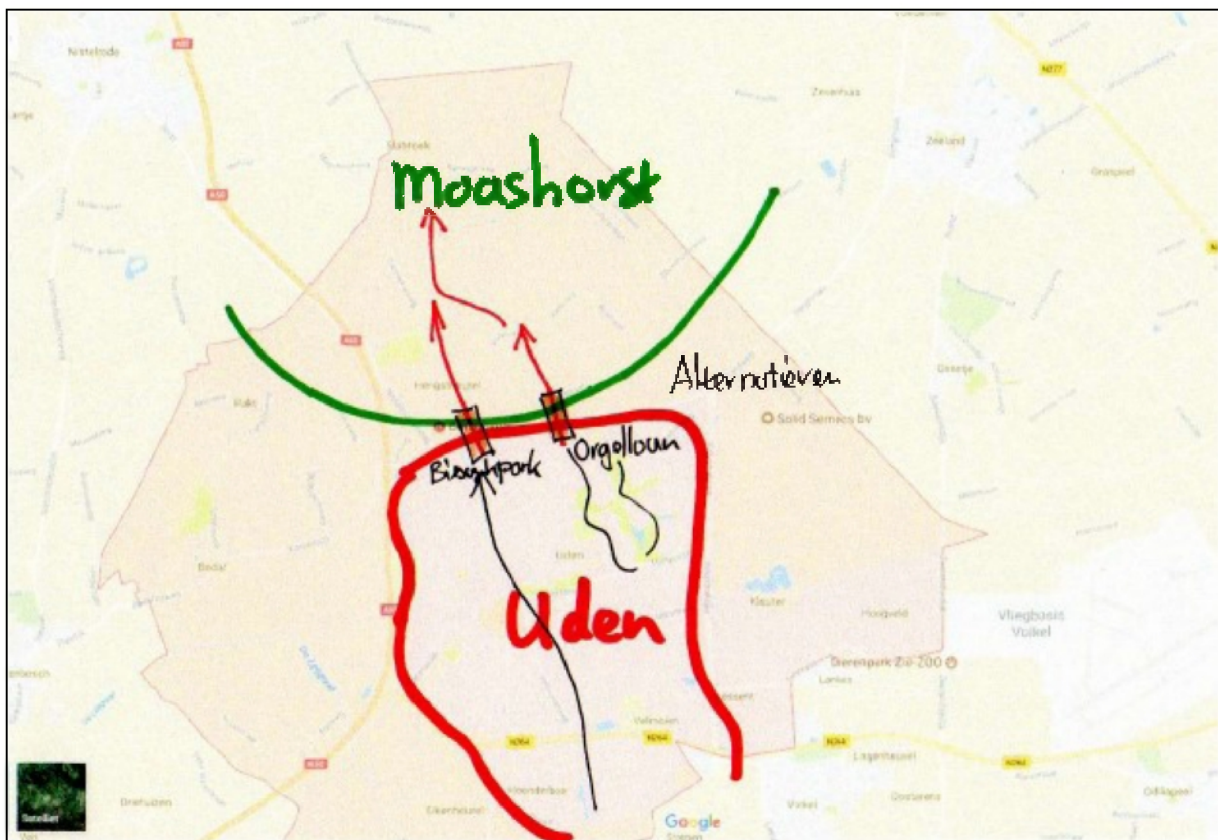
Luchtfoto omgeving projectlocatie (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

De noordelijke Rondweg, die in 1964 is aangelegd, is naast de Lippstadtsingel en de Industrielaan één van de drie doorgaande hoofdontsluitingswegen rond de kern Uden en vormt een fysieke begrenzing van de noordelijke woonkern Uden. De noordelijke afrit Uden, die op de Rondweg aansluit, vormt een belangrijke stadsentree met een snelle entree naar de Maashorst. De projectlocatie ligt ook deels in Uden-Noord dat een overgangsgebied vormt tussen de bebouwde kom van Uden en het natuurgebied de Maashorst. In dit overgangsgebied is ten noordwesten van de projectlocatie het regionale

ziekenhuis Bernhoven (met aanvullende zorgvoorzieningen) gelegen in een langwerpige bebouwingsstrip met een omvangrijk parkeerterrein aan de zuid- en noordzijde van de bebouwing. Dit complex wordt aan de westzijde ontsloten via de Nistelrodeseweg en is aan de oostzijde (nabij de projectlocatie) ook bereikbaar via de Erphoevenweg. Binnen het plangebied Uden Noord is nabij de afrit van de A50 het Van der Valk hotel gelegen. Het westelijk en noordelijk deel van Uden-Noord is in ontwikkeling als nieuw woongebied Park Maashorst. Het westelijk deel is thans nog onbebouwd. Ten noorden van Park Maashorst bevindt zich de bebouwingsconcentratie Hengstheuvel en ten oosten van Park Maashorst zijn vanaf de noordelijke Rondweg agrarische gronden in het buitengebied gelegen. Deze agrarische gronden worden niet benut voor (intensieve) veehouderijen.

2.3 Projectbeschrijving

Het college van burgemeester en wethouders heeft het voornemen om een voetgangersbrug te realiseren in het kader van genoemd project “Dynamisch landschap Uden, Beter Bewegen”. Onderdeel van dit project is het versterken van de recreatieve verbinding Stad- Land. In het collegebesluit van 30 januari 2018 is besloten toterschikking van middelen, waardoor meer budget beschikbaar is voor de realisatie van de recreatieve verbinding Stad-Land, als alternatief voor de huidige voetgangersoversteek bij de rotonde/fiets-, voetgangerstunnel onder de rotonde Ben van Dijk. Hierbij is aangegeven dat gezocht zal worden naar het optimaliseren van de oversteekbaarheid voor recreanten van de rondweg Noord. Daarbij zijn twee oversteeklocaties onderzocht: Bitswijkpark en Orgellaan. Deze zijn op onderstaande afbeelding weergegeven.

De overweging per locatie:

- Locatie Bitswijkpark sluit aan op het “kernegebied Uden” en nabij Ziekenhuis Bernhoven, stad naar landschap via Udense Dreef naar de Maashorst -> stedelijke route
- Locatie Orgellaan, aansluiting groene zone “Hoeven”, vanuit groene stedelijke omgeving via Hooistraat en Udense Dreef naar de Maashorst -> landelijke route

Ook zijn in de analyse de voor- en nadelen van deze twee locaties in ogenschouw genomen.

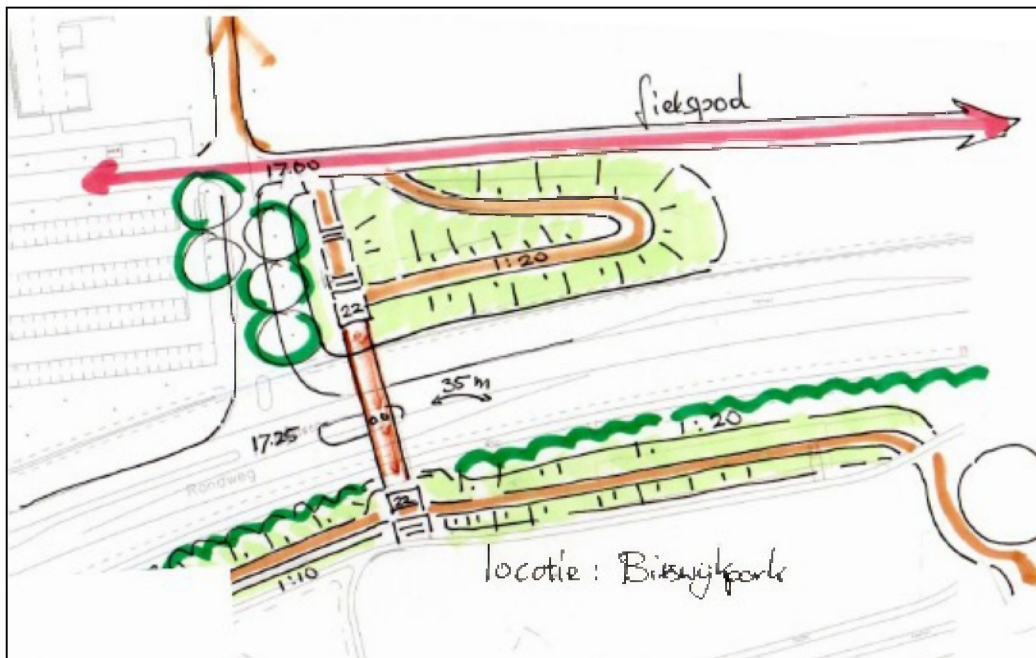
Oversteeklocatie Orgellaan

Impressie voetgangersbrug vanuit Orgellaan over de Rondweg naar Park Maashorst

Voor- en nadelen van de locatie Orgellaan zijn:

- + Hellingbanen vormen tevens een geluidskering voor de belendende woning
- + Groene route vanuit groenzone Hoeven via Hooistraat naar de Maashorst
- + Poortwerking, snelheidsremming middendeel Rondweg
- Geen goede mindervaliden hellingbanen mogelijk, max. 1 : 10
- Nabije woning lastig inpasbaar, aandacht privacy, mogelijk bezwaar bestemmingsplan
- Investerings in relatie tot beperkte meerwaarde oversteekbaarheid Rondweg
- Dure voorziening, extra lang (35-50m) of met tunneltje i.v.m. parallelweg met fietspad/landbouwverkeer Rondweg via Grietenweg
- Kappen van een aantal grotere eikenbomen en aanpassing inrit belendende woning
- Lastige ruimtelijke en landschappelijke inpasbaarheid

Oversteeklocatie Bitswijkpark

Impressie voetgangersbrug vanuit Bitswijkpark over de Rondweg naar Park Maashorst

Voor- en nadelen van de locatie Bitswijkpark zijn:

- + Goede inpassing mindervaliden hellingbanen 1 : 20
- + Hellingbanen tevens geluidskering Cellostraat
- + Geen aanwonenden, beperkte overlast, inpassing bestemmingsplan
- + Tevens extra bereikbaarheid nieuwbouwwijk Park Maashorst
- + Relatief korte overspanning (35m), betaalbaar, 1 tussensteunpunt middengeleider
- + Goede ruimtelijke en landschappelijke inpasbaarheid
- + Goede poortwerking, snelheidsremming omgeving Ziekenhuis en rotonde

- Indirecte ligging, ontsluiting via Bitswijk verscholen in het park

Op basis van deze analyse is een keuze gemaakt voor de locatie Bitswijkpark. De beoogde onderdoorgang van de voetgangersbrug bedraagt 4,5 meter waarmee alle reguliere verkeer gebruik kan blijven maken van de noordelijke Rondweg. Voor exceptioneel verkeer kan de zuidelijke Rondweg en de Industrielaan worden aangewezen als alternatief.

Het beoogd effect van de aanleg van de voetgangersbrug is versterking van de recreatieve functie van de gemeente Uden en optimalisatie van de veiligheid voor langzaam verkeer tussen de kern Uden en Park Maashorst / natuurgebied De Maashorst. Door realisatie van voorgestelde voorziening zal voor de bewoners van Park Maashorst de leefomgeving prettiger en veiliger worden, wordt de recreatieve bereikbaarheid van het centrum van Uden naar het natuurgebied De Maashorst en visa versa verbeterd, hetgeen uiteindelijk leidt tot intensivering van het wandel- en fietsverkeer en daarmee een gezondere leefomgeving.

Argumenten voor het realiseren van de voetgangersbrug zijn:

1. Verbetering van de recreatieve verbinding Stad - Land.
Met de realisatie van de voetgangersbrug kunnen voetgangers met eventueel de fiets in de hand op een veiligere en recreatief aantrekkelijkere manier Park Maashorst en het natuurgebied de Maashorst bereiken. Dit zal leiden tot een hoger recreatief medegebruik van het buitengebied van Uden. Gebruik van deze voorziening kan verder gestimuleerd worden door het wandelknooppuntensysteem, dat ook binnen de bebouwde kom is gelegen, hierop aan te passen.
2. Met deze voorziening wordt een veiligere voet- fietsverbinding gecreëerd voor bewoners van Park Maashorst naar de openbare voorzieningen in de wijk Bitswijk en het centrum van Uden. In de huidige situatie moeten bewoners van Park Maashorst via de rotonde/fiets-, voetgangerstunnel onder de rotonde Ben van Dijk, naar de diverse voorzieningen in het centrum van Uden. Hiervoor moeten diverse keren drukkere autoverbindingen worden overgestoken. Bij de plan-ontwikkeling van Park Maashorst is de wens ontstaan om voor de bewoners van dit gebied een veiligere oversteek te creëren voor met name kinderen/bewoners naar de basisschool en/of de supermarkt in de wijk Bitswijk. In de 'Ontwikkelingsvisie Park Maashorst' is deze verbinding aangeduid, welke met de voorgestelde voetgangersbrug gerealiseerd kan worden. Deze ontwikkelingsvisie heeft het college van burgemeester en wethouder door middel van een collegebesluit van 6 februari 2018 geaccordeerd.

Ontwikkelingsvisie Park Maashorst

Kanttekeningen die hierbij geplaatst kunnen worden:

1. Het pas (in 2017) gerenoveerde park Bitswijk zal enigszins aangepast moeten worden. De oprit naar de brug zal door dit park lopen waardoor aanpassingen noodzakelijk zijn. Dit is echter zeer beperkt omdat in het ontwerp hier reeds rekening mee is gehouden.
2. Aansluiting op wegen- en padenstructuur in Park Maashorst zal gedurende een beperkte periode een tijdelijk karakter kennen. Park Maashorst zal nog gedurende enige tijd in ontwikkeling zijn. Dit betekent dat de definitieve ontsluiting van dit gebied nog gerealiseerd moet worden. Door het aanleggen van een tijdelijke, goedkope, aansluiting kan het functioneren van de voetgangersbrug gewaarborgd worden.

Het ontwerp van de voetgangersbrug

De aan te leggen voetgangersbrug betreft een getoogde composietbrug met fundatie op landhoofden en middensteunpunt kolommen in de middengeleider van de Rondweg. De voetgangersbrug is maximaal 4 meter breed en heeft een overspanning van circa 35 meter in 2 delen. De hoogte van de brug met leuning bedraagt maximaal 7 meter en heeft een gedeeltelijke overkluizing met de duiker in de waterschapssloot zuidzijde park (onder fundatie landhoofd). De brugcoating wordt uitgevoerd in ruwe hars/bitumen sealing of gelijkwaardig materiaal. De leuningen krijgen een natuurlijke uitstraling met combinatie composiet leuningstaanders en inlands rondhout in verticale gevarieerde spijlen (zie impressie op pagina 10). De landhoofden worden uitgevoerd met betonnen keerwanden en talusbekleding in grasbetonsteen of andere technisch gelijkwaardige grasstabilisatie. De aansluitende voetpaden zijn 2 meter breed, materiaal padvast, aan weerszijden met minimaal 1 taludbaan 1: 20. Integratie vindt plaats met de vormgeving en recente herinrichting van het Bitswijkpark (padenstructuur en ovale zitplek met siergroen) en met aanvullende en vervangende parkbeplanting op de taluds van de landhoofden en bermen hellingbanen. Eventueel een plateau in de Cellostraat ten behoeve van de aansluiting met het voet-/fietspad.

Situering en principe profiel voetgangersbrug

Parkeren en verkeer

Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening moet het parkeren inzichtelijk worden gemaakt aan de hand van de parkeernormen van de gemeente Uden, waarbij vastgesteld dient te worden dat voor de diverse functies binnen het plangebied voldoende ruimte is voor parkeren en verblijf. In de gemeentelijk Nota parkeernormen van 24 oktober 2006 (publicatiedatum) zijn parkeernormen vastgesteld voor nieuwe ruimtelijke plannen en projecten in Uden om in de toekomst in een parkeerbehoefte te kunnen voorzien en waar mogelijk de bereikbaarheid en leefbaarheid van Uden te waarborgen. Daarbij is een indeling van drie gebieden gehanteerd, te weten het (1) centrumgebied, (2) overige kerngebied en (3) overig gebied van de gemeente Uden. Het plangebied ligt binnen het overig gebied. Voor een voetgangersbrug gelden geen parkeernormen, omdat het een voorziening betreft die geen parkeerbehoefte genereert en dus geen aanleiding geeft voor het aanbrengen van ruimte ten behoeve van het parkeren. Ten aanzien van verkeer bestaat het risico dat de aanleg van de voetgangersbrug leidt tot ongewenste verkeersbewegingen en parkeeracties door mijding van de parkeerplaats Bernhoven. Indien zich deze situatie voordoet, worden er passende maatregelen getroffen (bijvoorbeeld parkeervergunningen) om dit tegen te gaan.

3. Beleidskader

In het kader van de ruimtelijke onderbouwing is onderzocht of het hiervoor beschreven planinitiatief past binnen het geldende beleid op nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau. In dit hoofdstuk komen de bevindingen met betrekking tot het relevante ruimtelijke beleid aan de orde.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Op 13 maart 2012 heeft de Minister de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Daarin staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Zo beschrijft het kabinet in de Structuurvisie in welke infrastructuurprojecten het de komende jaren wil investeren. Provincies en gemeenten krijgen meer bevoegdheden bij ruimtelijke ordening. De Rijksoverheid richt zich op nationale belangen, zoals verbetering van de bereikbaarheid. De structuurvisie vervangt diverse bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de Mobiliteitsaanpak.

In de Structuurvisie schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid wordt meer aan provincies en gemeenten overgelaten. Hieronder valt bijvoorbeeld het landschapsbeleid. De Rijksoverheid richt zich op nationale belangen, zoals een goed vestigingsklimaat, een degelijk wegennet en waterveiligheid.

Tot 2028 heeft het kabinet in de SVIR 3 Rijksdoelen geformuleerd: (1) de concurrentiekracht vergroten door de ruimtelijk-economische structuur van Nederland te versterken. Dit betekent bijvoorbeeld een aantrekkelijk (internationaal) vestigingsklimaat, (2) de bereikbaarheid verbeteren en (3) zorgen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

De provincies en gemeenten krijgen in dit ruimtelijke en mobiliteitsbeleid meer bevoegdheden. Bijvoorbeeld op het gebied van landschappen, verstedelijking en het behoud van groene ruimte. Provincies en gemeenten zijn volgens het kabinet beter op de hoogte van de situatie in de regio en de vraag van bewoners, bedrijven en organisaties. Daardoor kunnen zij beter afwegen wat er in een gebied moet gebeuren. Dit geldt ook voor de aanleg van een voetgangersbrug in het stedelijk gebied van Uden. Het onderhavige initiatief is niet van invloed op de Rijksbelangen, die in de SVIR zijn vastgelegd.

3.1.2 *Besluit algemene regels ruimtelijke ordening*

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is op 30 december 2011 (grotendeels) in werking getreden. Dit Barro (voorheen AMvB Ruimte) bevat inhoudelijke regels van de rijksoverheid waaraan bestemmingsplannen, provinciale inpassingsplannen, uitwerkingsplannen, wijzigingsplannen, beheersverordeningen en omgevingsvergunningen met ruimtelijke onderbouwing moeten voldoen. Het Barro bevat regels over Project Mainportontwikkeling Rotterdam (Maasvlakte II), Kustfundament, Grote rivieren, Waddenzee en Waddengebied, Defensie (militaire terreinen, munitie, militaire luchtvaart), Erfgoed (Unesco). Op 1 oktober 2012 is de 1^e aanvulling van Barro in werking getreden, waarin regels zijn opgenomen met betrekking tot Rijkswaarwegen, Hoofdwegen en landelijke spoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Ecologische hoofdstructuur, Primaire waterkeringen buiten het kustfundament, IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte), Veiligheid rond rijkswaarwegen, Verstedelijking in het IJsselmeer, Toekomstige rivierverruiming van de Maastakken.

Regels uit het Barro, die relevant kunnen zijn voor de projectlocatie, zijn de regels met betrekking tot Vliegbasis Volkel. In hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing wordt geconcludeerd dat Vliegbasis Volkel geen belemmering vormt voor de aanleg van de voetgangersbrug. Het onderhavige initiatief is niet van invloed op de Rijksbelangen, die in het Barro zijn vastgelegd.

3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' geïntroduceerd en in de wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening van 1 oktober 2012 in artikel 3.1.6 als procesvereiste opgenomen. Bij besluit van 21 april 2017 is dit artikel gewijzigd. Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden. De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling en - indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied - een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

In de overzichtsuitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 28 juni 2017, zaaknummer 201608869/1/R3 inzake de ladder voor duurzame verstedelijking hanteert de Afdeling voor de beoordeling of een voorziene ontwikkeling voldoende substantieel is om als stedelijke ontwikkeling te kunnen gelden de volgende uitgangspunten:

1. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in niet meer dan 11 woningen die gelet op hun onderlinge afstand als één woningbouwlocatie als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van het Bro, kunnen worden aangemerkt, kan deze ontwikkeling in beginsel niet als een stedelijke ontwikkeling worden aangemerkt.*
2. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in een van de andere in artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i, van het Bro genoemde stedelijke voorzieningen in de vorm van een terrein met een ruimtebeslag van minder dan 500 m² kan deze ontwikkeling in beginsel niet als een stedelijke ontwikkeling worden aangemerkt.*
3. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in een van de andere in artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i, van het Bro genoemde stedelijke voorzieningen in de vorm van een gebouw met een bruto-vloeroppervlakte kleiner dan 500 m², kan deze ontwikkeling in beginsel niet als een stedelijke ontwikkeling worden aangemerkt.*
4. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in een terrein met een ruimtebeslag van meer dan 500 m² of in een gebouw met een bruto-vloeroppervlakte groter dan 500 m², dient deze ontwikkeling in beginsel als een stedelijke ontwikkeling te worden aangemerkt.*

Voorliggend project bestaat uit de aanleg van een voetgangersbrug. Deze beoogde ontwikkeling betreft een stedelijke voorziening met een ruimtebeslag van minder dan 500 m², zodat deze ontwikkeling niet als een stedelijke ontwikkeling kan worden aangemerkt. De ladder voor duurzame verstedelijking is bij dit project niet van toepassing.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening

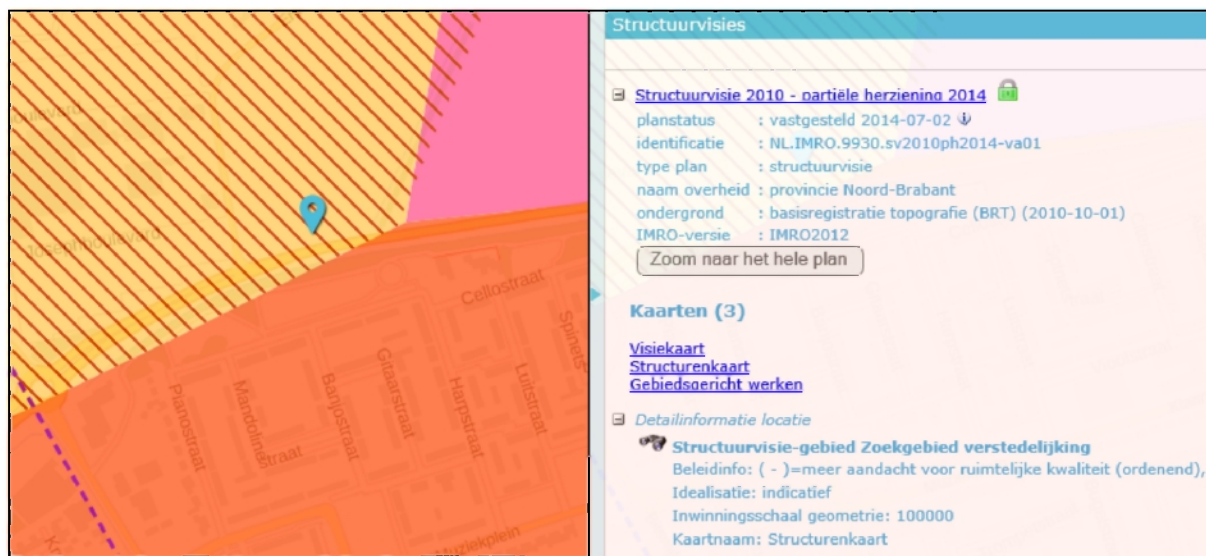
Op 1 oktober 2010 hebben Provinciale Staten van Noord-Brabant de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening vastgesteld. In deze structuurvisie zijn de hoofdlijnen van het provinciale ruimtelijke beleid tot 2025 verwoord met een doorkijk naar 2040 met als doel een goede woon-, werk- en leefomgeving. De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie. Het is de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wet ruimtelijke ordening biedt. Een van die instrumenten is de provinciale verordening, waarin concrete regels gesteld kunnen worden waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening gaat in op de ruimtelijke kwaliteiten van de provincie en kiest voor de verdere ontwikkeling van gevarieerde en aantrekkelijke woon-, werk- en leefmilieus en voor een kennisinnovatieve economie met als basis een klimaatbestendig en duurzaam Brabant. De

provincie wil het contrastrijke Brabantse landschap herkenbaar houden en verder versterken. Daarom wordt ingezet op de ontwikkeling van robuuste landschappen, een beleefbaar landschap vanaf het hoofdwegennet en behoud en versterking van aanwezige landschapskwaliteiten.

Op 19 maart 2014 is de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening 2014 in werking getreden. Deze structuurvisie is een actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld. Belangrijke beleidswijzigingen hebben met name betrekking op de realisatie van natuur en de transitie naar zorgvuldige veehouderij in Brabant.

De ruimtelijke belangen en keuzes zijn in de structuurvisie in vier ruimtelijke structuren geordend. Binnen deze structuren worden de belangrijkste maatschappelijke ontwikkelingen opgevangen. Samen vormen deze structuren de provinciale ruimtelijke structuur. De vier structuren zijn: de groenblauwe structuur, infrastructuur, landelijk gebied en stedelijke structuur.

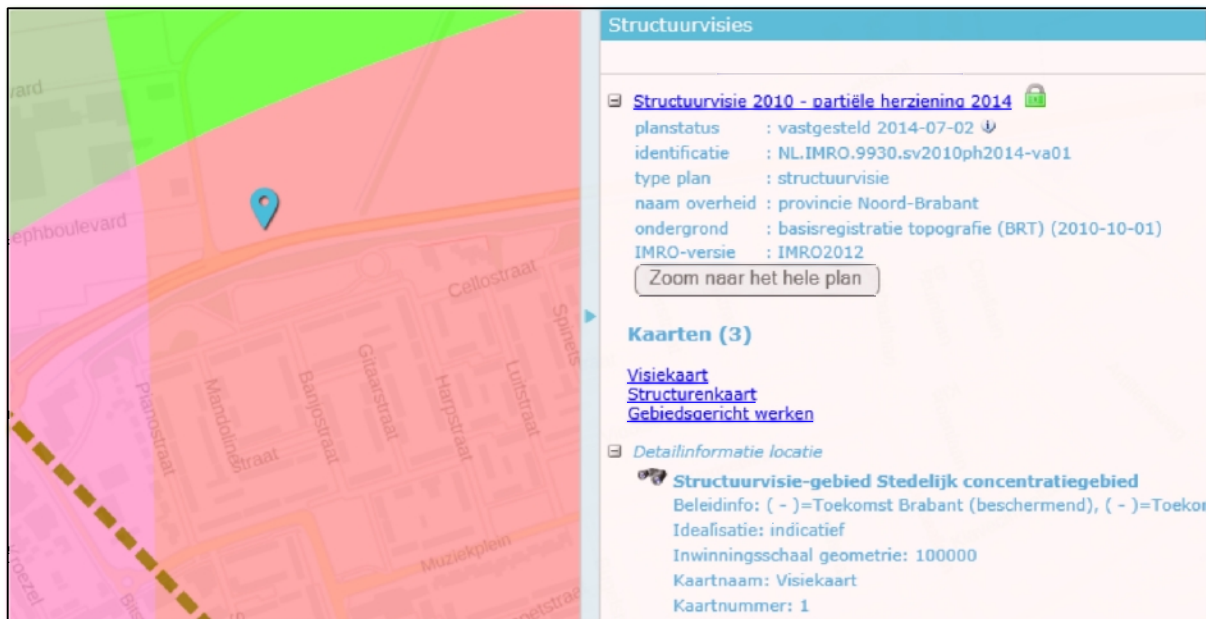
Uitsnede structurenkaart Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014

Op de structurenkaart ligt het noordelijk deel van de projectlocatie in het stedelijk structuurgebied met de aanduiding zoekgebied verstedelijking (gearceerd gedeelte). Voor het noordelijk deel van de projectlocatie geldt de structuur landelijk gebied met de aanduiding gemengd landelijk gebied (oranje gekleurd gedeelte). Het zuidelijk deel van de projectlocatie ligt in het stedelijk structuurgebied met de aanduiding stedelijk concentratiegebied (rood/oranje gekleurd deel). Op de visiekaart is de projectlocatie onderdeel van een gebied dat is aangeduid als stedelijk concentratiegebied.

Binnen de zoekgebieden verstedelijking geldt het beleid van het gemengd landelijk gebied. Extra aandacht wordt gevraagd voor (het beperken van) de ontwikkelingsmogelijkheden van functies die een toekomstige stedelijke ontwikkeling kunnen bemoeilijken.

Binnen het gemengd landelijk gebied is multifunctioneel gebruik uitgangspunt. In de kernrandzones is een toenemende menging van wonen, voorzieningen en kleinschalige bedrijvigheid mogelijk. Rondom natuurgebieden vinden ontwikkelingen plaats op vrijkomende locaties die passen in een groene omgeving. Bestaande ontwikkelingsmogelijkheden van in het gebied voorkomende functies worden gerespecteerd. Ontwikkelingen houden rekening met hun omgeving en dragen bij aan een versterking van de gebiedskwaliteiten. Dit geldt in het bijzonder voor ontwikkelingen binnen de Landschappen van Allure of cultuurhistorisch waardevol landschap. De provincie werkt samen met de regio aan een groene gebiedsontwikkeling van Het Groene Woud, de Maashorst en de Brabantse Wal. De provincie is daarbij co-financier via de Investeringsagenda van Brabant, 1^e tranche (Landschappen van Allure) in

de periode 2013-2017. De aanleg van de voetgangersbrug op de projectlocatie valt binnen deze investeringsregeling in het kader van een groene gebiedsontwikkeling van de Maashorst.

Uitsnede visiekaart Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014

Met betrekking tot het stedelijk concentratiegebied vindt de provincie het belangrijk dat er verschil blijft tussen de steden en de kernen in het landelijk gebied, de zogenaamde mozaïekstructuur. De provincie wil dat er verschillende kwaliteiten worden ontwikkeld voor wonen en werken rond de steden en in het landelijk gebied om zo bij te dragen aan een onderscheidend leef- en vestigingsklimaat ter versterking van de kenniseconomie in Brabant. Het op peil houden van het voorzieningenniveau is daarbij een belangrijk aandachtspunt. De fysieke leefomgeving levert een bijdrage aan de gezondheid, bijvoorbeeld door goed toegankelijke voorzieningen, een groene leefomgeving, water, een veilige infrastructuur en biedt ruimte voor vrijetijdsbesteding. Bij de opgave voor wonen en werken wordt het accent sterker verlegd naar de te ontwikkelen kwaliteiten, de inzet op herstructurering en het beheer van het bestaand stedelijk gebied.

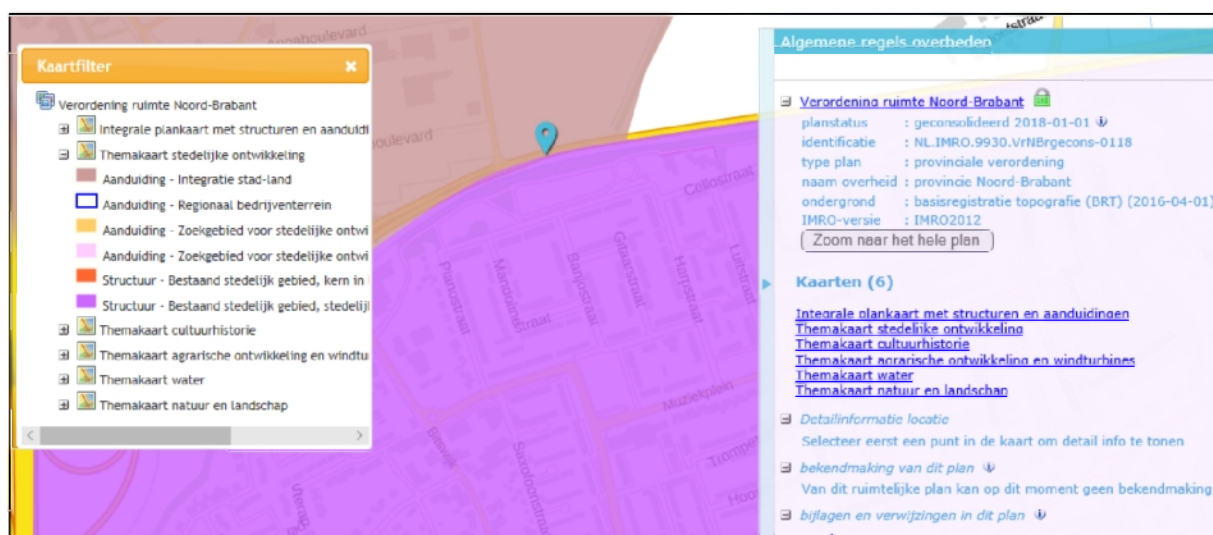
Rond de steden is de schaal van de verstedelijkingsopgave van een andere orde dan in de gebieden aan de randen van Brabant. Door de verstedelijking te concentreren zijn er meer mogelijkheden om een hoog voorzieningenniveau in stand te houden en verder te ontwikkelen. Dat gebeurt rond goed ontsloten gebieden, zoals in dynamische stadscentra en op knooppunten van infrastructuur. De concentratie van verstedelijking vindt plaats in het zogenaamde 'kralensnoer' van steden (met omliggende kleinere kernen) op de overgang van zand naar klei (van Bergen op Zoom tot aan Oss) en rond de steden op het zand (Eindhoven-Helmond, Tilburg en Uden- Veghel). Hier wordt de bovenlokale groei van de verstedelijking opgevangen.

Door de aanleg van de voetgangersbrug wordt een verbetering van de recreatieve verbinding Stad-Land tot stand gebracht. Tevens wordt met deze voorziening een veiligere voet- fietsverbinding gecreëerd voor bewoners van Park Maashorst naar de openbare voorzieningen in de wijk Bitswijk.

3.2.2 Verordening ruimte 2014

In de Verordening ruimte 2014 (geconsolideerde versie 01-01-2018) zijn regels opgenomen waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Voor een deel zijn het algemene regels die voor heel Brabant gelden. Het gaat daarbij met name om zorgvuldig ruimtegebruik en kwaliteitsverbetering van het landschap. Daarnaast zijn regels opgenomen met

betrekking tot de vier onderscheiden structuren (stedelijke structuur, ecologische hoofdstructuur, groenblauwe mantel en gemengd landelijk gebied). De structuren zijn aanvullend op elkaar en sluiten elkaar uit. Dit betekent dat ieder ruimtelijk oppervlak in Brabant onder één van deze structuren valt, maar niet onder meerdere structuren tegelijk kan vallen. Per structuur is uitgewerkt welke functies onder welke voorwaarden ontwikkeld kunnen worden. Verder zijn regels opgenomen die alleen gelden voor het gebied dat binnen een aanduiding ligt, bijvoorbeeld de aanduiding 'zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling'. In totaal zijn er 25 aanduidingen in de Verordening ruimte opgenomen. Aanduidingen liggen altijd over een structuur heen en vaak over meerdere structuren. Aanduidingen kunnen onderling ook overlap geven. Ten aanzien van de specifieke onderwerpen mestverwerking, veehouderij en sanerings- en verplaatsingslocaties zijn rechtstreeks werkende regels in de verordening opgenomen.

Uitsnede themakaart stedelijke ontwikkeling van de Verordening ruimte 2014 (per 1 januari 2018)

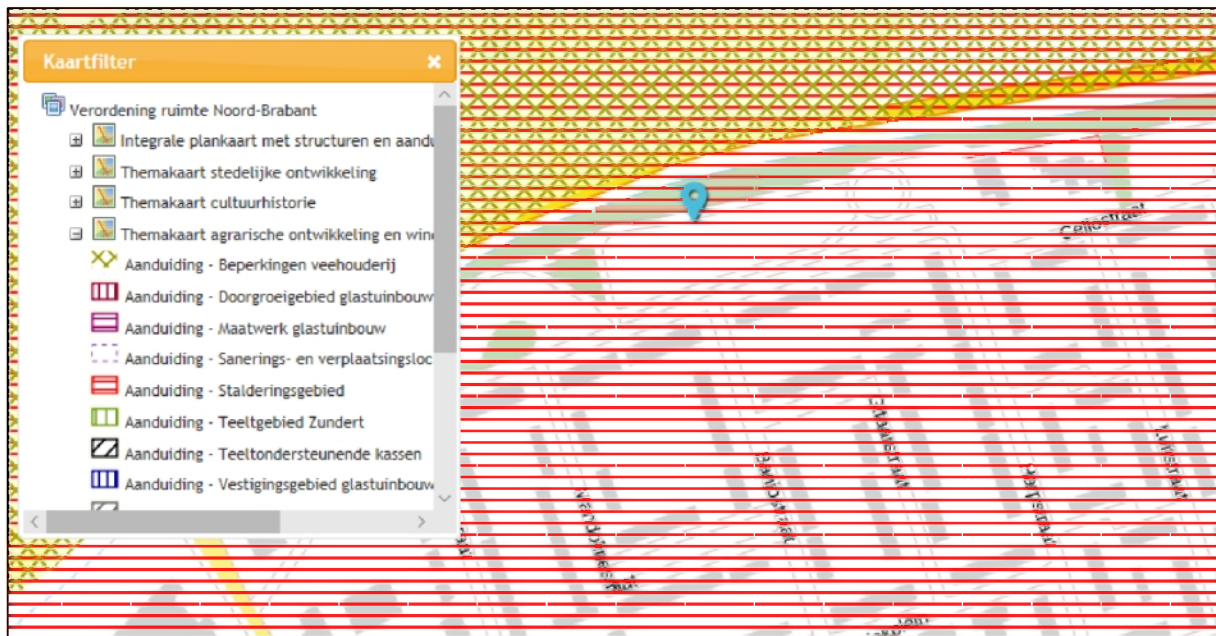
Op de themakaart stedelijke ontwikkeling van de Verordening ruimte 2014 is de projectlocatie ten zuiden van de Rondweg onderdeel van de structuur bestaand stedelijk gebied, stedelijk concentratiegebied. Ten noorden van de projectlocatie geldt de aanduiding integratie stad-land.

Artikel 4 van de Verordening ruimte bevat regels voor bestaand stedelijk gebied met betrekking tot nieuwbouw van woningen, ontwikkeling van bedrijventerreinen en kantorenlocaties, bestaande bedrijventerreinen en kantorenlocaties, detailhandelslocaties, leisurevoorzieningen, windturbines en veehouderijen. Voor de aanleg van een voetgangersbrug in bestaand stedelijk gebied stelt de Verordening ruimte geen specifieke regels.

Artikel 9 van de Verordening ruimte bevat regels voor gebieden met de aanduiding integratie stad-land. In deze gebieden is een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk mits deze in samenhang en in evenredigheid geschiedt met een groene en blauwe landschapsontwikkeling binnen de aanduiding integratie stad-land of de naaste omgeving en geen betrekking heeft op een te ontwikkelen of een uit te breiden middelzwaar- en zwaar bedrijventerrein.

Op de themakaart agrarische ontwikkeling en windturbines is de projectlocatie ten noorden van de Rondweg onderdeel van de structuur gemengd landelijk gebied met de aanduiding beperkingen veehouderij. Een bestemmingsplan gelegen in gemengd landelijk gebied onderscheidt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening gebieden waar een gemengde plattelandseconomie wordt nagestreefd met daarbij passende bestemmingen en een in hoofdzaak agrarische economie wordt nagestreefd met daarbij passende bestemmingen. Daarbij worden specifieke regels gesteld ten aanzien van (vollegronds)teeltbedrijven, veehouderijen, glastuinbouwbedrijven, overige agrarische

bedrijven en wonen. Voor de gehele projectlocatie geldt ook de aanduiding stalteringsgebied. De regels voor gebieden met deze aanduiding hebben betrekking op de vestiging van of de omschakeling naar een hokdierhouderij en zijn in het kader van onderhavig project niet relevant.

Uitsnede themakaart Agrarische ontwikkeling en windturbines van Verordening ruimte 2014 (per 1 januari 2018)

Daarnaast gelden nog de algemene regels in artikel 3 van de verordening. Deze hebben betrekking op bevordering van de ruimtelijke kwaliteit. Aandachtspunten daarbij zijn zorgvuldig ruimtegebruik, concentreren van bebouwing en voorzieningen, rekening houden met omliggende functies en waarden en het verbeteren van landschap. Het principe van zorgvuldig ruimtegebruik houdt in dat toepassing wordt gegeven aan de ladder voor duurzame verstedelijking. Zoals in paragraaf 3.1.3 als is aangegeven, gaat het hierbij om de ruimte in stedelijke gebieden optimaal te benutten. Ten behoeve van behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit moet rekening worden gehouden met de gevolgen van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling voor de in het plan begrepen gronden en de naaste omgeving, in het bijzonder wat betreft de bodemkwaliteit, de waterhuishouding, de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten, de cultuurhistorische waarden, de ecologische waarden, de aardkundige waarden en de landschappelijke waarden. Deze aspecten komen in hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing aan de orde.

Het planvoornemen op de projectlocatie is in lijn met de provinciale belangen, zoals verwoord in de Structuurvisie RO en de Verordening Ruimte 2014.

3.2.3 Ontwerp Omgevingsvisie De kwaliteit van Brabant

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant hebben op 24 april 2018 het ontwerp van de Omgevingsvisie 'De kwaliteit van Brabant' met bijbehorend ontwerp plan MER vastgesteld. Het ontwerp van de omgevingsvisie bevat de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving. De ontwerp omgevingsvisie beschrijft daarvoor de strategische hoofdoopgaven voor de lange termijn over klimaatverandering, energietransitie, verstedelijking en bereikbaarheid, concurrerende duurzame economie en de basis op orde. De ontwerp-omgevingsvisie heeft een wettelijke basis in het omgevingsrecht (komende Omgevingswet) en vervangt uiteindelijk de strategische elementen van huidige provinciale plannen, zoals de structuurvisie, het verkeers- en vervoersplan, het milieu- en waterplan en de natuurvisie.

De provincie formuleert In de omgevingsvisie haar ambitie: hoe moet de Brabantse leefomgeving er in 2050 uitzien? Daarbij worden meetbare tussendoelen gesteld: wat moeten we in 2030 op zijn minst voor elkaar hebben om die ambitie te verwezenlijken? De omgevingsvisie legt nu nog niet vast hoe we de doelen precies gaan bereiken. Daarvoor is een verdere uitwerking van de ambitie nodig in programma's.

De basisopgave is werken aan veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit. Bij het werken aan een veiligere leefomgeving gaat het om het terugbrengen van risico's tot een acceptabel niveau en het continu zo goed mogelijk voorbereid zijn op calamiteiten. Bij gezondheid gaat het niet alleen om 'ziekte voorkomen', maar ook om 'quality of life', welzijn en het bevorderen van gezondheid. Verder worden twee aandachtspunten benadrukt: behoud van de kwaliteit van ons grondwater bestemd voor menselijke consumptie en het verbeteren van de luchtkwaliteit. Vanuit alle opgaven werken we daarom aan een goede omgevingskwaliteit; zowel in de bebouwde als de onbebouwde omgeving. Hierbij zien wij een steeds grotere verwevenheid van stad en land. Het is daarom belangrijk om stad en land in samenhang te bezien. Deze samenhang zien we bijvoorbeeld duidelijk terug in de maatregelen rond klimaatadaptatie. Een gebiedsgerichte benadering van de beekdalen waar stad en land samenkomen is nodig. Een aantrekkelijk landschap is essentieel voor een goede omgevingskwaliteit. Belangrijke dragers van het landschap zijn de natuurlijke, cultuurhistorische en aardkundige structuren en elementen. Het gaat daarbij niet alleen om de groene elementen, maar juist ook om rode elementen als de kralenketting van de Brabantse vestingsteden en de samenhang van stad en land. Daarnaast bepalen ook 'zachte' waarden als rust, openheid, donkerte en stilte hoe het landschap wordt beleefd. Het landschap vertelt het verhaal van Brabant en draagt daarmee in sterke mate bij aan de Brabantse identiteit.

Naast deze basisopgave worden vier hoofdopgaven onderscheiden:

1. Werken aan de Brabantse energietransitie met als doel Brabant energieneutraal in 2050 en met als doel in 2030 ten minste 50% reductie van broeikasgassen ten opzichte van de uitstoot in 1990 en ten minste 50% duurzame energie. De energietransitie is een enorme opgave. Om de ambities te realiseren is samenwerking noodzakelijk. De provincie kiest voor een richtinggevende en stimulerende rol. Voor de feitelijke realisering spelen gemeenten en initiatiefnemers de hoofdrol.
2. Werken aan een klimaatproof Brabant met als doel in 2050 een klimaatbestendig en waterrobuust ingericht Brabant en met als doel in 2030: Brabant handelt al sinds 2020 klimaatbestendig en waterrobuust en in 2030 zijn de eerste grote gebiedsopgaven daartoe al gerealiseerd.
3. Werken aan de slimme netwerkstad met als doel in 2050: een sterke sociale cohesie, een excellent en duurzaam woon-, leef- en vestigingsklimaat met een comfortabel, betrouwbaar en multimodaal verkeers- en vervoersysteem en een uitstekende (digitale) infrastructuur en met als doel in 2030: Brabantse partijen werken aan de transformatie van het bestaand bebouwd gebied van Brabant. Ondersteund door de digitale ontwikkelingen zijn er belangrijke stappen gezet in de richting van een excellent en duurzaam woon-, leef- en vestigingsklimaat met een comfortabel, betrouwbaar en multimodaal verkeers- en vervoersysteem. Bewoners uit alle geledingen van de bevolking voelen zich verbonden met hun omgeving en elkaar doordat zij meedenken en meedoen aan de veranderingen in hun omgeving.
4. Werken aan een concurrerende, duurzame economie met als doel in 2050: Brabant is top kennis- en innovatieregio in Europa. Producten, materialen en grondstoffen worden op alle onderdelen van de Brabantse economie in verregaande mate hergebruikt. Niet hernieuwbare hulpbronnen worden behouden. Het streven naar waardecreatie voor mens, natuur en economie gaan hand in hand. De Brabantse economie is verregaand circulair. En met als doel in 2030: Brabant is top kennis- en innovatieregio in Europa. We werken aan een circulaire economie door duurzamer om te gaan met de beschikbare grondstoffen en natuurlijke bronnen. We verminderen daartoe samen met maatschappelijke partners het gebruik van niet vernieuwbare grondstoffen (mineraal, fossiel en metalen) volgens de landelijke afspraken met 50%.

De aanleg van de voetgangersbrug is gericht op versterking van recreatieve functie gemeente Uden en optimalisatie veiligheid langzaam verkeer tussen kern Uden en Park Maashorst/natuurgebied De Maashorst en is in lijn met de provinciale basisopgave werken aan veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 *Omgevingsvisie Uden 2015*

De Omgevingsvisie Uden 2015 is op 17 december 2015 door de gemeenteraad vastgesteld. Deze omgevingsvisie loopt vooruit op de nieuwe Omgevingswet, die naar verwachting in 2021 in werking zal treden. Tot dat moment is de Omgevingsvisie Uden 2015 tevens aangemerkt als een structuurvisie, als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening, die ook bindend is voor het gemeentebestuur.

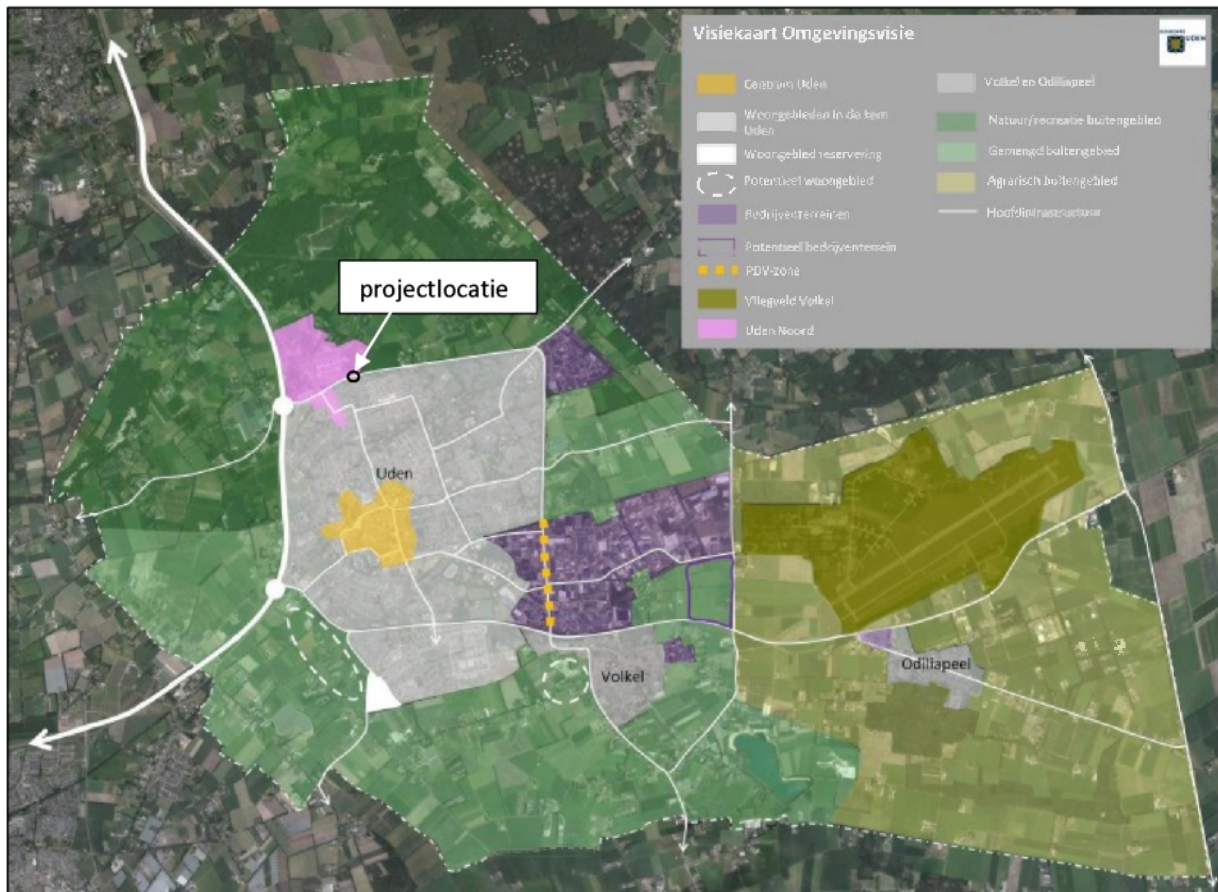
In deze omgevingsvisie is aangegeven dat de gemeente een andere rol neemt in de aansturing van ontwikkelingen, namelijk van sturen naar faciliteren. Was er voorheen een programma voor woningbouw, bedrijventerreinen en voorzieningen waarvoor uitleggebieden nodig waren, tegenwoordig is er minder sprake van groei waardoor nieuwe uitleggebieden niet meer nodig zijn. Dit vraagt om uitnodigingsplanologie: de gemeente nodigt initiatiefnemers uit om nieuwe ontwikkelingen in Uden te realiseren, in plaats van deze zelf te sturen. Om dat voor elkaar te krijgen, wordt de toetsende rol anders: 'van nee, tenzij naar ja, mits'. Om optimaal te faciliteren, moet de uitnodiging zo open mogelijk zijn en een minimum aan beperkingen kennen. Tegelijkertijd blijft enige sturing gewenst. De uitnodiging is niet voor elke plek hetzelfde. Ontwikkelingen onderling moeten elkaar bij voorkeur versterken en niet beperken.

Deze ruimtelijke sturing is in de omgevingsvisie vormgegeven, waarbij onderscheid is gemaakt in deelgebieden. Per deelgebied is een gebiedsbeschrijving van kwaliteiten en knelpunten opgenomen en beschreven wat de doelen zijn en op welke wijze de gemeente deze doelen wil bereiken. Voor alle deelgebieden hanteert de gemeente de uitgangspunten duurzaam ruimtegebruik (ontwikkelingen moeten duurzaam zijn en passen in de Ladder voor duurzame verstedelijking), ruimtelijke kwaliteit (ontwikkelingen in het buitengebied in combinatie met kwaliteitsverbetering van het landschap) en samenhang tussen deelgebieden, binnen de regio en samenhang met andere wet- en regelgeving (omgevingsaspecten).

Op de visiekaart is het zuidelijk deel van de projectlocatie aangewezen als onderdeel van Woongebieden in de kom Uden en het noordelijk deel van de projectlocatie is aangewezen als onderdeel van Uden-Noord.

Binnen de woongebieden is een grote diversiteit aan woonmilieus. Deze kennen over het algemeen een prettig woon- en leefklimaat. De woonwijken worden omzoomd door een groene inbedding. Gestreefd wordt naar behoud van een prettig woon- en leefklimaat, voldoende duurzame en toekomstbestendige woningen (levensloopbestendig) voor alle relevante doelgroepen, het als kwaliteit versterken van de eigen identiteit van de wijken, goede verbindingen (OV, langzaam verkeer en auto) met het centrum, andere wijken en het buitengebied, het gemakkelijker mogelijk maken van ontmoeten in de wijk, behoud en versterking van het voorzieningenniveau en de mogelijkheden voor functiemenging, zolang genoemde doelen niet worden geschaad. Deze doelen wil de gemeente als volgt bereiken: behoud van de groene inbedding is bepalend voor nieuwe ontwikkelingen. Om de wijken toekomstbestendig te houden is transformatie binnen de woongebieden mogelijk. Bij initiatieven in de woningvoorraad zal verduurzamen nadrukkelijk een rol moeten spelen in de afweging. Appartementen worden bij voorkeur zo dicht mogelijk bij voorzieningen gerealiseerd. De gemeente ondersteunt wijkinitiatieven (o.a. ook wijk- en dorpsvisies). Behoud en versterking van het

voorzieningenniveau kan onder meer bereikt worden door deze te concentreren in multifunctionele accommodaties.

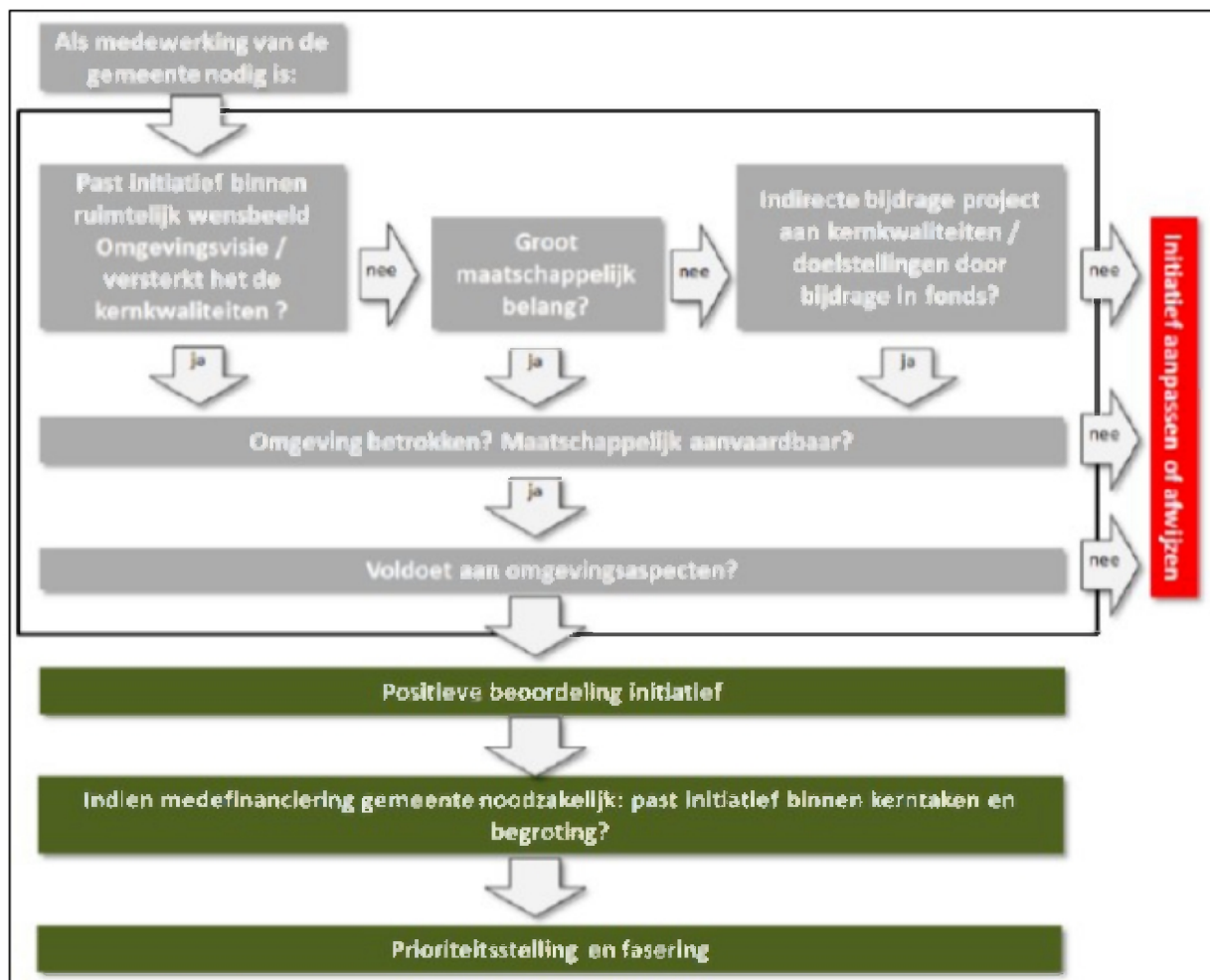

Visiekaart Omgevingsvisie Uden 2015

Met betrekking tot het deelgebied Uden-Noord geeft de Omgevingsvisie aan dat door de afrit van de A50 er ook sprake is van een stadsentree en een snelle entree naar de Maashorst. Hier ligt het regionale ziekenhuis Bernhoven. De noordkant van Uden is een rommelige stadsrandzone. Met Uden-Noord wil de gemeente het volgende bereiken: een mooie entree van Uden, een poort naar de Maashorst, een regionale gezondheidslocatie, een tussenstop aan de A50 en een mooie overgang tussen stad en platteland, een parkachtig gebied.

Uitvoering wordt gegeven aan het Masterplan Uden Noord. De gemeente stelt kwaliteitseisen aan bebouwing die de entree naar Uden markeren. Ontwikkelingen moeten bijdragen aan de overgang van rood naar groen. Als dat fysiek niet kan, dan kan een financiële bijdrage geleverd worden aan landschappen van allure. Ontwikkelingen moeten ook bijdragen bij aan de functionele structuur van het gebied.

In de Omgevingsvisie Uden 2015 is een “stroomschema nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen” opgenomen. Dit stroomschema beschrijft op welke wijze beoordeeld wordt of een nieuw initiatief op medewerking kan rekenen.

Stroomschema nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen (bron: Omgevingsvisie Uden 2015, gemeente Uden).

Het onderhavige initiatief “rolt” op een positieve manier door het stroomschema. Het initiatief past binnen het ruimtelijk wensbeeld van de Omgevingsvisie, zoals hiervoor beschreven. De aanleg van de voetgangersbrug draagt bij aan een recreatieve verbinding tussen Stad-land. De omwonenden zijn door middel van een omgevingsdialoog (juni 2018) bij het project betrokken en de voetgangersbrug wordt naar aanleiding van de resultaten van de omgevingsdialoog maatschappelijk aanvaardbaar geacht. De aanleg van de voetgangersbrug voldoet ook aan de omgevingsaspecten, die in hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing aan de orde komen.

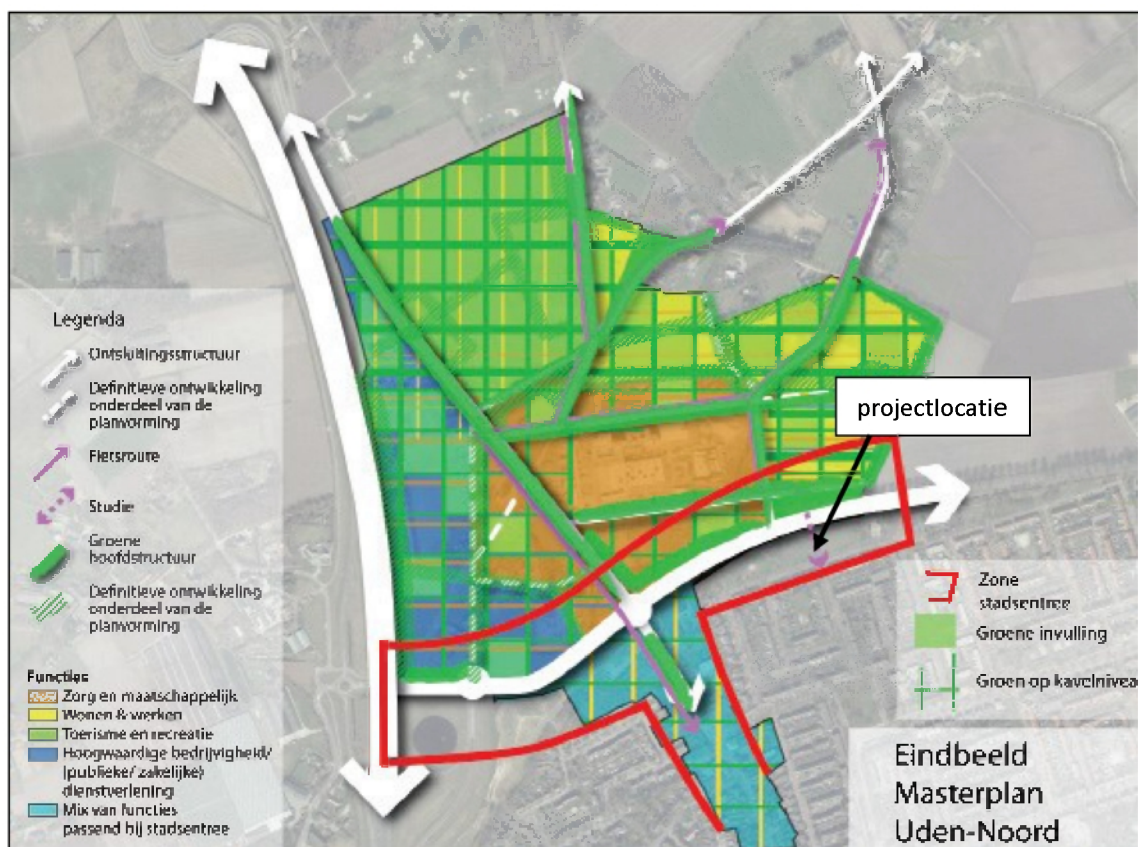
3.3.2 Masterplan Uden-Noord

Het Masterplan Uden-Noord is op 26 juni 2012 door de gemeenteraad vastgesteld en bevat een ruimtelijk-functionele visie en ontwikkelingsstrategie voor het strategisch gelegen gebied Uden-Noord. De gemeente Uden is als sinds 2000 bezig met de ontwikkeling van dit gebied. De aanleg van de A50 en de veranderde positie van Uden in het hoofdwegennetwerk van Noord-Brabant, vormden in eerste instantie een belangrijke aanleiding. Daarnaast lag er de opgave om een nieuwe, hoogwaardige entree te ontwikkelen. Met de komst van ziekenhuis Bernhoven naar Uden-Noord, kreeg de ontwikkeling van het gebied een nieuwe richting. Het doel van het Masterplan is om Uden-Noord verder te ontwikkelen tot:

- een toplocatie in de regio met een regionaal vestigingsklimaat;
- een locatie die perfect aansluit op het hoofdwegennet in Noord-Brabant via de A50 en die dankzij Hoogwaardig Openbaar Vervoer (HOV) snel en direct verbonden is met Eindhoven, Oss en Den Bosch;
- een regionaal centrum voor gezondheid en vitaliteit;

- een locatie waarin stad en land met elkaar verweven zijn. Het gebied tussen Uden en de Maashorst krijgt een uniek ruimtelijk karakter, biedt een diversiteit aan functies en heeft een sterke economische voedingsbodem;
- een locatie waar de ambitie tot duurzame ontwikkeling zichtbaar en tastbaar is;
- een locatie met een onderscheidend milieu voor wonen en werken, op innovatieve wijze ontwikkeld en met een regionale uitstraling;
- een levendige locatie met stedelijke functies in een groen landschap. Uden-Noord biedt aantrekkelijke en onderscheidende vestigings- en woonmilieus voor bewoners en ondernemers. Uden-Noord voegt iets nieuws toe aan Uden en de regio.

De visie gaat uit van het ontstaan van een aantal zones met functies die worden vertaald naar het kaartbeeld van het Masterplan. Dit zijn de functionele zones. In die zin vormt het ruimtelijk-functioneel kaartbeeld de verbeelding van het Masterplan. Vervolgens wordt dit kaartbeeld verder uitgewerkt voor de verschillende functionele zones.

Eindbeeld Masterplan Uden

De onderscheiden functionele zones zijn: wonen en werken, zorg en maatschappelijk, toerisme en recreatie, bedrijvigheid en stadsentree. De projectlocatie ligt in de zone stadsentree.

De stadsentree bestaat uit een zone langs de Rondweg en Bitswijk. De uitstraling van de stadsentree moet representatief zijn voor Uden. Tegelijkertijd zijn er in deze zone ook mogelijkheden voor functies die willen profiteren van een goede zichtlocatie. De zones 'bedrijvigheid', 'zorg en maatschappelijk' en 'wonen en werken' grenzen aan de Rondweg. Dit betekent dat de eerder benoemde mogelijke functies voor deze gebieden ook een plek kunnen krijgen nabij de Rondweg, als onderdeel van de stadsentree. Een bijdrage aan een representatieve entree van Uden is hierbij het uitgangspunt (bijvoorbeeld het hotel Van der Valk).

Het gebied ten zuiden van de Rondweg maakt deel uit van zowel de stadsentree als de route naar het centrum van Uden. De Kop van Bitswijk transformeert (op termijn) tot een aansprekend en representatief onderdeel van de stadsentree en de route naar het centrum. Voor dit deel van Uden-Noord denken we aan een mix van functies, met het accent op kleinschalige dienstverlening. Dit is in dit gebied al voor een belangrijk deel het geval.

De zuidzijde van de bebouwingsstrip is georiënteerd op de Rondweg. Het westelijke gedeelte van de strip wordt op termijn gedeeltelijk aan het oog onttrokken vanwege de met groen omzoomde parkeerplaatsen. Het oostelijke gedeelte van de strip bevindt zich achter een strook met transparant groen en is zichtbaar vanaf de Rondweg. Dit gedeelte biedt ruimte aan wonen, woongerelateerde bedrijfsactiviteiten en zakelijke dienstverlening. Functies zoals zakelijke dienstverlening die in het kader van het bestemmingsplan Uden-Noord I mogelijk zijn, zoeken naar verwachting vooral de zuidzijde van de bebouwingsstrip op. Als er sprake is van een duidelijke zorgcomponent, is het logisch om die zo veel mogelijk in de nabijheid van het zorgpark te ontwikkelen.

De projectlocatie is op de verbeelding van het Masterplan aangeduid als 'studie' naar een mogelijke recreatieve verbinding tussen Bitswijk en Park Maashorst (zone wonen en werken) en ligt deels ook in de zone wonen en werken. Met de aanleg van de voetgangersbrug wordt invulling gegeven aan deze recreatieve verbinding.

3.3.3 Meer Maashorst, een gezond landschap

De gemeente Uden participeert in het intergemeentelijke regioproject "Meer Maashorst, een gezond landschap". Dit is een regionaal project binnen de grenzen van de gemeenten Uden, Bernheze, Oss en Landerd. Het project beoogt de realisatie van diverse recreatieve projecten met het thema gezondheid en beter bewegen. De beleidsnotitie "Meer Maashorst, een gezond landschap" is in 2012 door de gemeenteraden van de gemeenten rond de Maashorst vastgesteld en kan worden beschouwd als een structuurvisie voor het plangebied. De uitvoering van het project Meer Maashorst wordt mede gefinancierd vanuit de investeringsregeling 'Landschappen van Allure', beschikbaar gesteld door de Provincie Noord Brabant.

In kwantitatieve zin is het doel van het project Meer Maashorst qua grootte (en beleving) te verdubbelen door het kleinschalig agrarisch landschap tussen het natuurgebied en de dorpen en steden expliciet onderdeel van De Maashorst te maken. Dit kan door het realiseren van nieuwe natuur, landschappelijke versterking en nieuwe initiatieven vanuit bedrijven en burgers. In kwalitatieve zin is het doel van het project om er voor te zorgen dat het landschap een extra betekenis krijgt, namelijk op het gebied van gezondheid. Gezond Landschap De Maashorst zorgt voor een betere gezondheid van alle bewoners en bezoekers. Zowel preventief als curatief. Bezoekers ervaren de helende kwaliteiten van de natuur; ondernemers en maatschappelijke organisaties spelen hier op in met nieuwe diensten en 'zorg'-arrangementen. Deze nieuwe verdienmodellen dragen op hun beurt weer bij aan versterking van het landschap en de beleving daarvan. Hier hebben zowel het landschap, de gemeenschap als de ondernemers profijt van.

Daarnaast zijn de volgende subdoelstellingen geformuleerd:

- het ontwikkelen van een schil van kleinschalig dynamisch landschap, waardoor de natuurkern stil blijft (en de bosschil luw). Dynamisch staat voor tal van nieuwe recreatieve en/of gezondheid gerelateerde initiatieven, die een bijdrage leveren aan de Maashorsteconomie;
- cultuurhistorie en archeologie voor iedereen beleefbaar maken;
- het verbinden van stad en land met het cultuurhistorisch waardevol patroon van dreven en driften als ruimtelijke drager;
- de Maashorst een eigen onderscheidende identiteit geven: Gezond Landschap;

- de Maashorst leidt tot een sterke Maashorst community. Alle betrokkenen - lokale overheid, organisaties, ondernemers en burgers - ontwikkelen samen De Maashorst. Betrokkenheid en verantwoordelijkheid. Nu en in de toekomst.

Het project Maashorst bestaat uit verschillende (deel)projecten die samen invulling geven aan genoemde doelstelling van Meer Maashorst. Er zijn twee typen projecten: Maashorstbrede projecten en deelprojecten. Maashorstbrede projecten hebben de hele Maashorst als plangebied. Er zijn twee Maashorstbrede projecten: Landschapsversterking en Gezond Landschap. De deelprojecten hebben een specifieke locatie als plangebied. De deelprojecten zijn: Dynamisch Landschap Oss, Dynamisch Landschap Herpen, Dynamisch Landschap Schaijk, Dynamisch Landschap Zeeland, Dynamisch Landschap Uden, Dynamisch Landschap Nistelrode en Dynamisch Landschap Heesch.

Het deelproject Dynamisch Landschap Uden bestaat ook weer uit diverse deelprojecten. Een onderdeel van deze deelprojecten is de aanleg van een recreatieve Stad-Land verbinding. Met onder meer de aanleg van de voetgangersbrug wordt daaraan invulling gegeven.

3.4 Conclusie

De voorgenomen aanleg van de voetgangersbrug op de projectlocatie past binnen het vigerend ruimtelijke beleid van het Rijk, de provincie Noord-Brabant en de gemeente Uden.

4. Milieu en omgevingsaspecten

Ingevolge het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient met betrekking tot de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling inzicht te worden gegeven in de relevante milieuhygiënische en planologische aspecten. Deze sectorale aspecten komen in dit hoofdstuk aan de orde.

4.1 Bodem

Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle nieuwe ontwikkelingen, die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt, onderzocht moet worden. Het project betreft evenwel geen bouwwerk waarin gedurende langere tijd mensen verblijven. Het aspect bodem vormt daarom geen belemmering voor de realisatie van de voetgangersbrug.

4.2 Geluid

4.2.1 *Wegverkeers- en railverkeerslawaaï*

Bij een nieuwe geluidgevoelige ontwikkeling dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de Wet geluidhinder (Wgh) en dat er, op grond van de Wet ruimtelijke ordening, sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Indien van toepassing, dient aanvullend te worden aangetoond dat voldaan wordt aan het gemeentelijk geluidbeleid. Een akoestisch onderzoek in het kader van de Wgh is daarom alleen noodzakelijk wanneer de ontwikkeling plaatsvindt binnen een zone van een weg en waarbij sprake is van geluidgevoelig bestemmingen. De geluidbelasting dient per gezoneerde weg te worden getoetst aan de wettelijke grenswaarden. Het project is evenwel niet geluidgevoelig en veroorzaakt tevens geen geluidhinder. Dit aspect vormt derhalve geen belemmering voor de realisatie van de voetgangersbrug.

4.2.3 *Industrielawaai*

De projectlocatie is niet gelegen binnen een geluidgezoneerd industrieterrein, waardoor het aspect industrielawaai geen belemmering vormt voor de beoogde aanleg van de voetgangersbrug.

4.3 Milieuzonering

Een goede ruimtelijke ordening voorkomt hinder en gevaar. Dit kan door voldoende afstand in acht te houden tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen). In de brochure “Bedrijven en milieuzonering” van de Vereniging van Nederlandse gemeenten (VNG, 2009) staan uitgebreide lijsten met richtafstanden, die gebruikt kunnen worden bij het plannen en toetsen van ruimtelijke ontwikkelingen. Afhankelijk van de concrete omstandigheden kan gemotiveerd van deze richtafstanden worden afgeweken. In de toelichting behorende bij de VNG-publicatie zijn twee verschillende omgevingstyperingen opgenomen: omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied en omgevingstype gemengd gebied.

Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven of kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer. Een vergelijkbaar omgevingstype qua aanvaardbare milieubelasting is een rustig buitengebied (eventueel inclusief verblijfsrecreatie), een stiltegebied of een natuurgebied.

Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden, die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het

omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend. Bij een omgevingstype gemengd gebied mag één afstandsstap worden verlaagd.

Het besluitgebied ligt in het stedelijk gebied van Uden aan en over de noordelijke Rondweg (hoofdontsluitingsweg) en kan dus worden aangemerkt als omgevingstype gemengd gebied. In onderstaande tabel zijn de milieucategorieën en de bijbehorende richtafstanden voor beide omgevingstypen weergegeven, conform bijlage I van de VNG-publicatie.

Milieucategorie	Richtafstand omgevingstype rustige woonwijk, rustig buitengebied	Richtafstand omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

Omdat de voetgangersbrug geen milieugevoelig object betreft en daarnaast geen milieubelasting op overige milieugevoelige bestemmingen in de omgeving veroorzaakt, vormt het aspect milieuzonering geen belemmering voor het realiseren van de voetgangersbrug.

4.4 Milieueffectrapportage

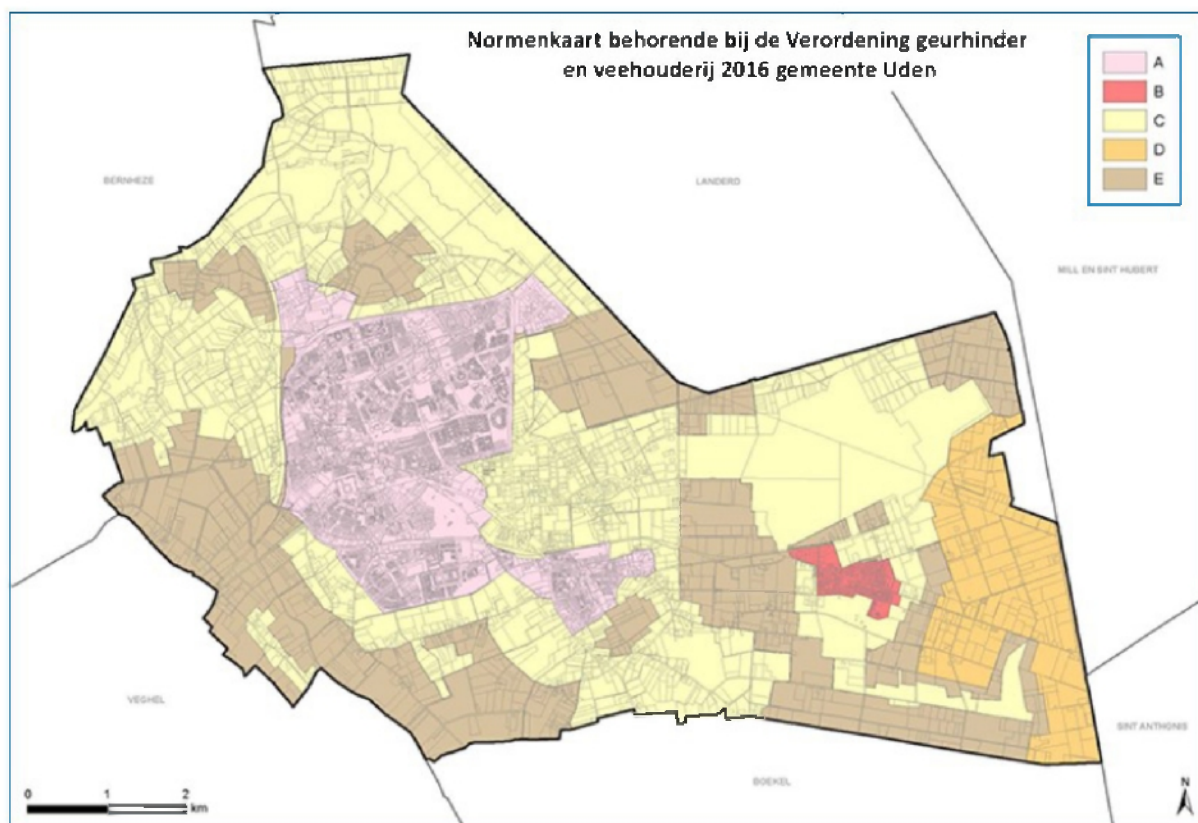
Het instrument milieueffectrapportage (m.e.r.) is ontwikkeld om het milieubelang volwaardig in de besluitvorming te betrekken. De milieueffectrapportage is wettelijk verankerd in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (artikel 7.1 tot en met artikel 7.42). In artikel 7.2, lid 1 is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten worden aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu en ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Voor deze activiteiten zijn in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage (AMvB) categorieën van plannen aangewezen waarvoor een m.e.r.-plicht of een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. Alle andere vormen van ontwikkeling zijn in principe niet m.e.r.-(beoordelings)plichtig, maar er kan hiervoor wel een nadere motivering vereist zijn. Het plan valt niet onder de in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage opgenomen activiteiten en heeft geen belangrijke nadelige milieugevolgen. Het project is derhalve niet m.e.r.-(beoordelings-) plichtig.

4.5 Geurhinder veehouderijen

Bij ruimtelijke ontwikkelingen nabij agrarische bedrijven is het aspect geurhinder van belang. Ingevolge de Wet geurhinder en veehouderij moet worden aangetoond dat het project geen belemmering vormt voor agrarische bedrijven en dat voor woningen sprake moet zijn van een goed woon- en leefklimaat. Op basis van de Wet geurhinder en veehouderij hebben gemeenten de bevoegdheid om binnen de kaders die deze wet stelt eigen normen vast te stellen. Deze kunnen worden vastgelegd in een geurverordening. De gemeenteraad van Uden heeft op 31 maart 2016 de Verordening geurhinder en veehouderij 2016 gemeente Uden vastgesteld, alsmede de Beleidsregel geur en ruimtelijke plannen 2016 gemeente Uden en de Geurgebiedsvisie 2016 gemeente Uden.

In deze geurverordening zijn de geurnormen per onderscheiden deelgebied opgenomen. In afwijking van artikel 3, lid 1 van de Wet geurhinder en veehouderijen bedraagt de maximale waarde voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object in het gehele grondgebied van de gemeente Uden voor:

- A. Woonkernen Volkel, Uden 3,0 odour units / m³
- B. Woonkern Odiliapeel 3,0 odour units / m³
- C. Overgangsgebied 8,0 odour units / m³
- D. Agrarisch ontwikkelingsgebied 14,0 odour units / m³
- E. Buitengebied 10,0 odour units / m³

Normenkaart behorende bij de Verordening geurhinder en veehouderij 2016 gemeente Uden

De projectlocatie is gelegen in het deelgebied A woonkernen Volkel, Uden. De maximale waarde voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object in dit deelgebied bedraagt 3,0 odour units / m³.

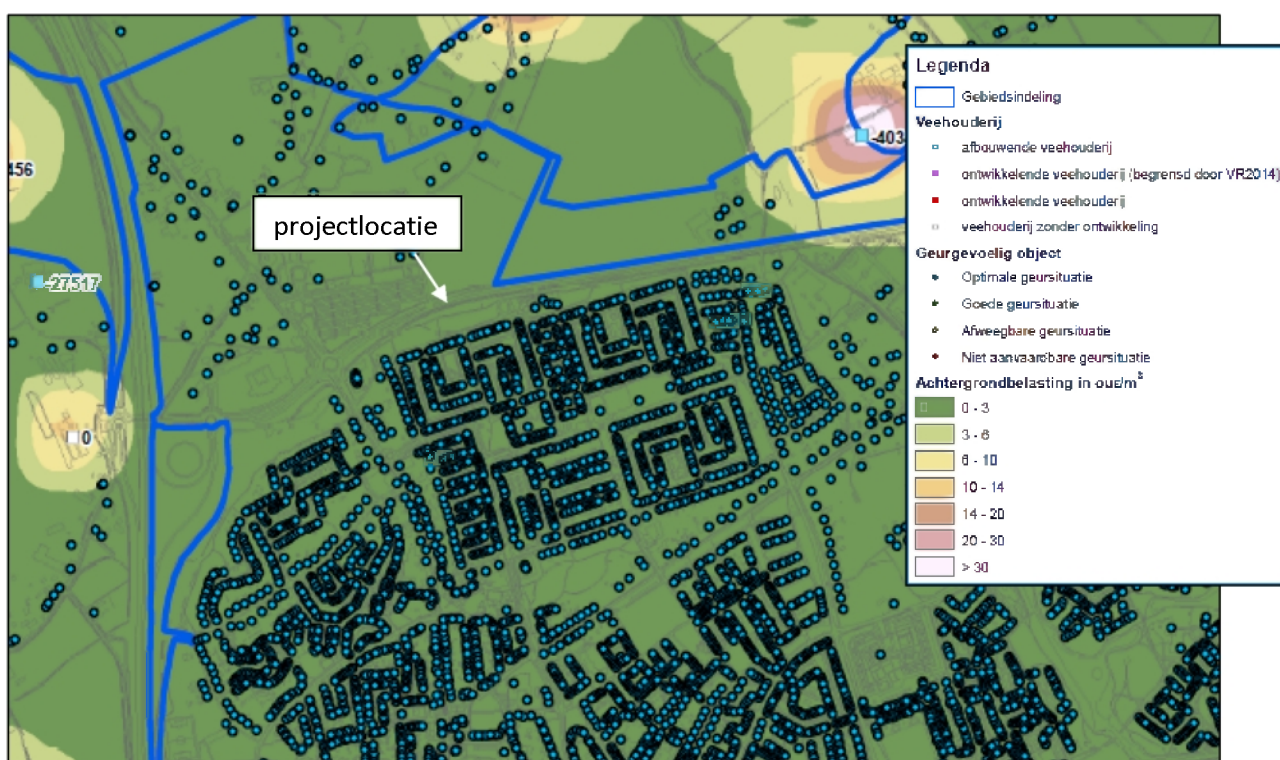
De Beleidsregel geur en ruimtelijke plannen gemeente Uden geeft op een eenduidige en duidelijke wijze aan bij welke geurbelasting de gemeente vindt dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Hiermee is er geen juridisch risico meer bij de beoordeling van het woon- en leefklimaat bij ruimtelijke plannen. Bij het beoordelen van ruimtelijke initiatieven en plannen worden, als vertaling van het criterium 'een aanvaardbaar woon- en leefklimaat' uit stallen van veehouderijen, onderstaande waarden gehanteerd als toetswaarden die gelden ter plaatse van geurgevoelige objecten. Bij de berekening worden alleen de dieren meegenomen waarvoor een geschikte emissiefactor beschikbaar is.

Gebied	Achtergrondbelasting			Voorgroundbelasting		
	Goed	Afweegbaar	Slecht	Goed	Afweegbaar	Slecht
Woonkernen	0 - 6 ou	6 - 10 ou	>10 ou	0 - 3 ou	3 - 5 ou	>5 ou
Overgangsgebied	0 - 10 ou	10 - 14 ou	>14 ou	0 - 5 ou	5 - 8 ou	>8 ou
Buitengebied	0 - 14 ou	14 - 20 ou	>20 ou	0 - 8 ou	8 - 10 ou	>10 ou
Agrarisch ontwikkelingsgebied	0 - 14 ou	14 - 20 ou	>20 ou	0 - 8 ou	8 - 14 ou	>14 ou

In de Geurgebiedsvisie is de huidige geursituatie (2015) geanalyseerd en in kaart gebracht. Uit onderstaande tabel en kaart blijkt dat in Uden en Volkel bijna alle geurobjecten zich in een optimale of goede geursituatie bevinden.

Gebied	Huidige situatie			
	Optimaal (++)	Goed (+)	Afweegbaar (0)	Niet aanvaardbaar (-)
Uden	12.808	0	0	0
Volkel	979	39	10	7
Odiliapeel	15	54	231	290
Overgangsgebied	961	65	46	48
Buitengebied	225	25	22	33
LOG Odiliapeel	5	7	20	11

Geurbelasting huidige situatie (2015)

Uitsnede achtergrondbelasting huidige situatie

Een voetgangersbrug wordt niet aangemerkt als een geurgevoelig object, zodat het aspect geurhinder geen belemmering vormt voor de aanleg van de voetgangersbrug.

4.6 Vliegbasis Volkel

Op 1 november 2015 is het Luchthavenbesluit Volkel in werking getreden. Dit besluit biedt voor de gemeente Uden meer bouw mogelijkheden, met name in Volkel, dan het voorheen geldende Besluit geluidhinder grote Luchtvaartterreinen (BGGL). Het beperkingengebied rondom Vliegbasis Volkel is behalve uit een geluidzone opgebouwd uit een obstakelbeheergebied, een radarverstoringgebied, een vogelbeheergebied en een risicogebied vanwege de opslag van munitie. De projectlocatie ligt buiten de geluidcontouren van het luchthavengebied (zie *Luchthavenbesluit Volkel, bijlage 3 Kaart geluidzone*), maar ligt wel in het beperkingengebied van Vliegbasis Volkel (zie *Luchthavenbesluit Volkel, bijlage 2 Kaart beperkingengebied*).

Obstakelbeheergebied

Het obstakelbeheergebied is een samenstelling van verschillende obstakelvlakken, te weten de funnel, het Inner Horizontal Conical Surface (IHCS) en het Instrument Landing System-gebied (ILS). De funnel, gekoppeld aan de ligging van de start- en landingsbanen ter waarborging van veilige vliegprocedures voor startende en landende vliegtuigen, is opgebouwd uit een obstakelvrije rechthoek (strook) rond de start- en landingsbaan met aansluitend twee zijvlakken waarvan de hoogte oploopt tot 64 meter boven NAP. De bij de funnel behorende hoogtebeperking is niet van invloed op de beoogde aanleg van de voetgangersbrug.

Het Inner Horizontal Conical Surface (IHCS), eveneens gekoppeld aan de ligging van de start- en landingsbanen ter waarborging van veilige vliegprocedures voor startende en landende vliegtuigen, wordt gerekend vanaf elk van de landingsdrempels en is gelegen boven de omgeving van het luchtvaartterrein en sluit aan op de funnel. Het IHCS bestaat uit een horizontaal vlak dat gelegen is op een hoogte van 64 meter boven NAP met een straal van 4 kilometer rond de landingsdrempel met aansluitend een conisch vlak waarvan de hoogte oploopt met een helling van 5% over een afstand van 2 kilometer tot een hoogte van 164 meter boven NAP. De IHCS is gelegen over het plangebied, waardoor een hoogtebeperking geldt voor gebouwen en bouwwerken van 75 meter boven NAP. De maximale bouwhoogte van de voetgangersbrug ligt ruim onder deze hoogtegrens. Het IHCS is dus niet van invloed op de beoogde aanleg van de voetgangersbrug.

Het Instrument Landing System-gebied (ILS) dat verband houdt met het goed functioneren van navigatiehulpmiddelen bestaat uit een rechthoekig deelgebied waar de maximaal toelaatbare hoogte 0 meter bedraagt, twee aansluitende deelgebieden waar de hoogte 20 meter bedraagt en een trechtervormig deelgebied in het verlengde van de landingsbaan waarin de toelaatbare hoogte oploopt tot een hoogte van 70 meter over een afstand van 6 kilometer. De hoogtes gelden ten opzichte van de hoogte van de landingsbaan. De projectlocatie ligt niet in het ILS verstoringsgebied (zie *Luchthavenbesluit, bijlage 5 Kaart obstakelgebied Instrument Landingssysteem*). De bij de ILS behorende hoogtebeperkingen zijn dus niet van invloed op de beoogde aanleg van de voetgangersbrug.

Radarverstoringsgebied

Om het ongestoord functioneren van de radarapparatuur te waarborgen, gelden er in het radarverstoringsgebied beperkingen voor de hoogte van bouwwerken. Deze beperkingen zijn vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de bijbehorende Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro). Om het ongestoord functioneren van radar- en communicatieapparatuur op de vliegbasis te waarborgen, geldt er rond de vliegbasis een cirkel met een straal van 15 nautische mijl (= 27,8 km), gemeten vanaf de positie van de radar. Binnen dit radarverstoringsgebied dient voor ieder obstakel, hoger dan 65 m +NAP, te worden berekend of er verstoring van de radar optreedt. Op de projectlocatie worden geen objecten gerealiseerd met een hoogte boven 65 m +NAP. Het radarverstoringsgebied van Vliegbasis Volkel wordt door de beoogde aanleg van de voetgangersbrug derhalve niet belemmerd.

Vogelbeheersgebied

Ten aanzien van het voorkomen van een ongewenste vogelaantrekkende werking in de nabijheid van de luchthaven gelden in een straal van circa 6 kilometer van de vliegbasis beperkingen voor het oprichten van bepaalde installaties en voorzieningen die een dergelijke vogelaantrekkende werking kunnen hebben. De projectlocatie ligt in het vogelbeheersgebied (zie *Luchthavenbesluit Volkel, bijlage 6 Kaart vogelbeheersgebied*). De bedoelde installaties en voorzieningen komen op de projectlocatie evenwel niet voor.

Risicogebied vanwege de opslag van munitie

Vanwege de opslag van munitie gelden risico-contouren (A-, B- en C-zone) waarbinnen bepaalde activiteiten gelimiteerd of niet toegestaan zijn. De risicocontouren liggen niet binnen het besluitgebied.

4.7 Luchtkwaliteit

In hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer en de bijbehorende algemene maatregelen van bestuur (amvb's) en ministeriële regelingen is de regelgeving met betrekking tot luchtkwaliteit vastgesteld. Op grond van artikel 5.16 lid 1 van de Wet milieubeheer is bepaald dat bestuursorganen bevoegdheden, zoals het vaststellen van een bestemmingsplan of het verlenen van een omgevingsvergunning waarbij van het bestemmingsplan wordt afgeweken met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° Wabo, mogen uitoefenen wanneer sprake is van één van de volgende gevallen:

- a. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- b. er is - al dan niet per saldo - geen verslechtering van de luchtkwaliteit;
- c. de bijdrage aan de concentratie van een stof is 'niet in betekenende mate' (NIBM);
- d. het project is genoemd of past binnen het NSL of binnen een regionaal programma van maatregelen.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Per 1 augustus 2009 geldt als NIBM 3% van de grenswaarde. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Binnen het project zijn geen gevoelige objecten betrokken. Het project veroorzaakt geen relevante emissies van luchtkwaliteit bepalende stoffen naar de omgeving. Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor onderhavig initiatief.

4.8 Externe veiligheid

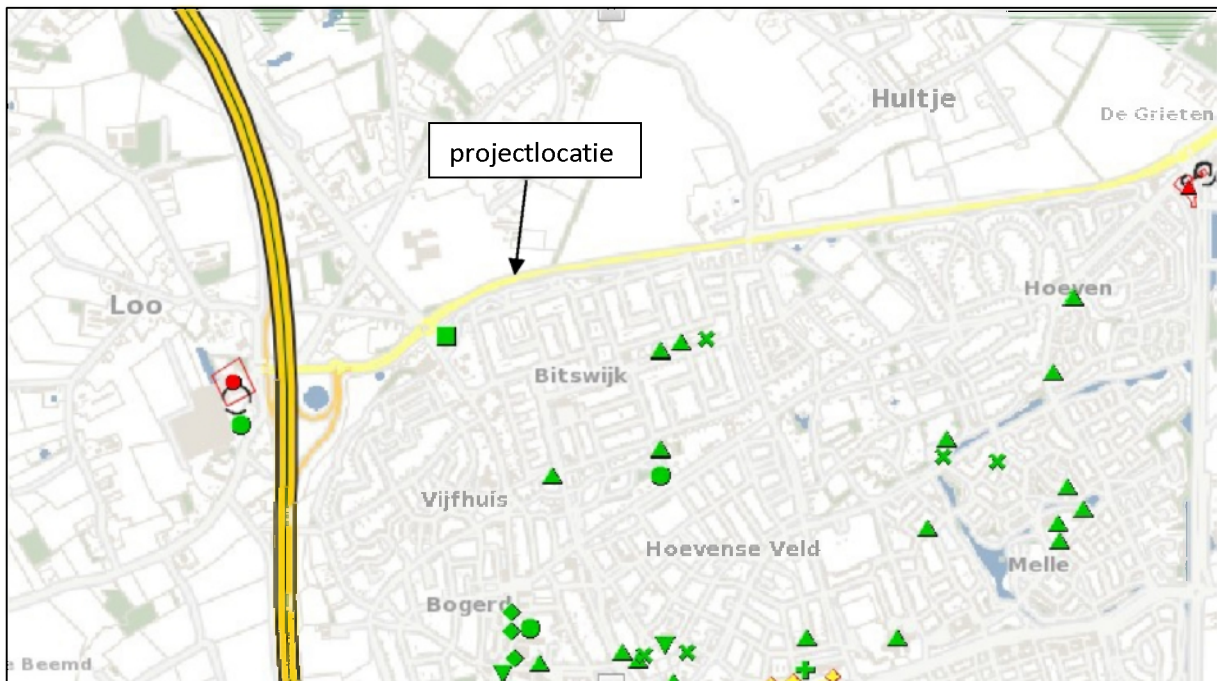
De kern van het externe veiligheidsbeleid is ruimtelijke scheiding aanhouden (zoneren) tussen (geprojecteerde) kwetsbare/beperkt kwetsbare objecten en risicobronnen. Hiervoor is het noodzakelijk dat te verlenen omgevingsvergunningen en bestemmingsplannen onderling goed op elkaar zijn afgestemd. Risicobronnen voor de externe veiligheid zijn bedrijven (inrichtingen) waar grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (onder andere LPG-tankstations), transportroutes voor het vervoer van gevaarlijke stoffen via weg, water, spoor, buisleidingen, alsmede luchtvaartterreinen in algemene zin (luchtvaartveiligheid). Ter bescherming van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, moet er een bepaalde afstand in acht genomen worden ten opzichte van risicovolle inrichtingen en transportroutes voor vervoer van gevaarlijke stoffen.

In de drie volgende subparagrafen wordt het externe veiligheidsbeleid ten aanzien van risicovolle inrichtingen, vervoer van gevaarlijke stoffen over weg, binnenwater en spoor en vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen in hoofdlijnen beschreven.

4.8.1 Risicovolle inrichtingen

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en in de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn regels opgenomen betreffende de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het Bevi verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van omgevingsvergunningen voor de activiteit milieu en het maken van bestemmingsplannen rekening te houden met bepaalde eisen ten aanzien

van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risico (PR) wordt daarin omschreven als *"risico op een plaats buiten een inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof of gevaarlijke afvalstof betrokken is"*. Ten aanzien van het PR is een norm vastgesteld van 10^{-6} per jaar, dat wil zeggen dat in principe nergens in Nederland iemand een groter plaatsgebonden risico mag lopen dan 1 op de 1 miljoen per jaar. Voor kwetsbare objecten (o.a. woningen, scholen en ziekenhuizen) geldt deze norm als grenswaarde en voor beperkt kwetsbare objecten geldt deze norm als richtwaarde, waarvan gemotiveerd kan worden afgeweken. Het groepsrisico wordt gedefinieerd als *"cumulatieve kansen per jaar dat ten minste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof of gevaarlijke afvalstof betrokken is"*. Als norm voor het groepsrisico geldt de oriëntatiewaarde 10^{-5} voor een ongeval met meer dan 10 dodelijke slachtoffers, 10^{-7} voor een ongeval met meer dan 100 dodelijke slachtoffers, 10^{-9} voor een ongeval met meer dan 1.000 dodelijke slachtoffers, enzovoort. De gemeente heeft een uitgebreide verantwoordingsplicht als het GR toeneemt en/of de oriëntatiewaarde overschrijdt.

Uitsnede risicokaart (bron: nederland.risicokaart.nl)

In de directe omgeving van de projectlocatie zijn geen inrichtingen gevestigd die onder het Bevi vallen.

4.8.2 Vervoer van gevaarlijke stoffen

Op 1 april 2015 is de Wet Basisnet in werking getreden. De Wet Basisnet is een heel stelsel van wetten en regels die hun oorsprong hebben in verschillende gebieden. Het Basisnet is een landelijk aangewezen netwerk voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Binnen bepaalde grenzen wordt dit vervoer over weg, binnenwater en spoor gegarandeerd. Het Basisnet heeft betrekking op de Rijksinfrastructuur: hoofdwegen (snelwegen), hoofdwaterwegen (binnenwateren) en hoofdspoorwegen (enkele uitzonderingen daargelaten). Het Basisnet heeft als doel een evenwicht voor de lange termijn te creëren tussen de belangen van het vervoer van gevaarlijke stoffen, de bebouwde omgeving en de veiligheid van mensen die wonen of verblijven dicht in de buurt van de infrastructuur waar dit vervoer plaatsvindt.

Het Basisnet stelt verder regels aan het vaststellen en beheersen van de risico's voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (vervoerskant). Gevaarlijke stoffen vervoeren is risicovol en zorgt dus voor beperkingen voor de ruimtelijke ordening (ruimtelijke orderingskant). Er zijn namelijk regels om mensen die dicht bij deze hoofdwegen, binnenwateren en hoofdspoorwegen wonen of verblijven een basisbeschermingsniveau te bieden. Aan dit beschermingsniveau wordt voldaan als het risico vanuit het vervoer niet hoger ligt dan wat maatschappelijk acceptabel is. Zo mogen er bijvoorbeeld geen huizen gebouwd worden vlakbij transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is de Wet Vervoer Gevaarlijke Stoffen (Wvgs) de belangrijkste wet. De Wvgs is al aangepast aan het Basisnet. Voor ruimtelijke ordening in relatie tot de transportroutes is het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) ontstaan. Het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt), stelt regels aan transportroutes en de omgeving daarvan. Zo moet een basisveiligheidsniveau rond transportassen (plaatsgebonden risico) en een transparante afweging van het groepsrisico worden gewaarborgd. Daarmee wordt de opdracht aan het bevoegd gezag voor ruimtelijke besluiten nadrukkelijk vastgelegd om rekening te houden met de risico's van transport van gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor. In de Regeling Basisnet staat waar risicoplafonds liggen langs transportroutes en welke regels er gelden voor ruimtelijke ontwikkeling.

De risicoplafonds, die in de Regeling basisnet zijn aangewezen, worden ruimtelijk vertaald in basisnetafstanden. De basisnetafstand is een contour rondom de basisnetroute waarop het plaatsgebonden risico ten hoogste 10^{-6} per jaar mag zijn. De ruimte tussen de basisnetafstanden wordt ook wel "veiligheidszone" genoemd. Binnen een veiligheidszone gelden beperkingen voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen langs een basisnetroute moeten daarom vooraf worden getoetst aan de voor de desbetreffende basisnetroute vastgestelde basisnetafstand. De Regeling Basisnet is per 21 november 2016 aangepast in verband met het verkleinen van het plasbrandaandachtsgebied langs enkele rijkswegen.

Plaatsgebonden risico

Indien die besluitvorming betrekking heeft op een ruimtelijke ontwikkeling in de omgeving van een basisnetroute, dan geldt dat de basisnetafstanden in acht moeten worden genomen voor kwetsbare objecten en er rekening moet worden gehouden met de basisnetafstanden voor beperkt kwetsbare objecten. Wanneer de ruimtelijke ontwikkeling niet in de omgeving van een basisnetroute maar wel in de omgeving van een op provinciaal of gemeentelijk niveau aangewezen transportroute is voorzien, dan moet het bevoegd gezag zelf het plaatsgebonden risico berekenen en vervolgens eveneens de grenswaarde van 10^{-6} per jaar aanhouden. Indien de vaststelling van een bestemmingsplan betrekking heeft op een ruimtelijke ontwikkeling binnen een veiligheidszone, dan moet de gemeenteraad de bestemming van die gronden wijzigen, zodanig dat daarop geen kwetsbare projecten mogelijk zijn binnen de basisnetafstand. Zolang een dergelijke wijziging niet is doorgevoerd moeten omgevingsvergunningen voor kwetsbare objecten worden afgewezen.

Groepsrisico

Voor zover de besluitvorming betrekking heeft op ruimtelijke ontwikkelingen binnen het invloedsgebied van een transportroute (gebied dat wordt meegenomen bij de berekening van het groepsrisico) of binnen 200 meter van een transportroute, moet in de toelichting bij een bestemmingsplan en in de ruimtelijke onderbouwing bij een projectafwijakingsbesluit het groepsrisico verantwoord worden. Daarbij moet worden ingegaan op de gevolgen van het voorgenomen besluit voor de bestrijdbaarheid bij een ramp en de zelfredzaamheid van de bevolking. Gelet op het feit dat wordt gesproken over "transportroute", geldt voornoemde verplichting zowel voor basisnetroutes als voor door een provincie of gemeente voor het vervoer van gevaarlijke stoffen aangewezen transportroutes. De dichtstbijzijnde transportroute is de Rijksweg A50, die ten westen van de projectlocatie is gelegen op een afstand van circa 750 meter. De projectlocatie is niet gelegen binnen de basisnetafstand van de Rijksweg A50. Een verantwoording van het groepsrisico is derhalve niet nodig.

4.8.3 Vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geldt het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). In en nabij het plangebied zijn geen buisleidingen met gevaarlijke stoffen aanwezig.

4.9 Wet Natuurbescherming

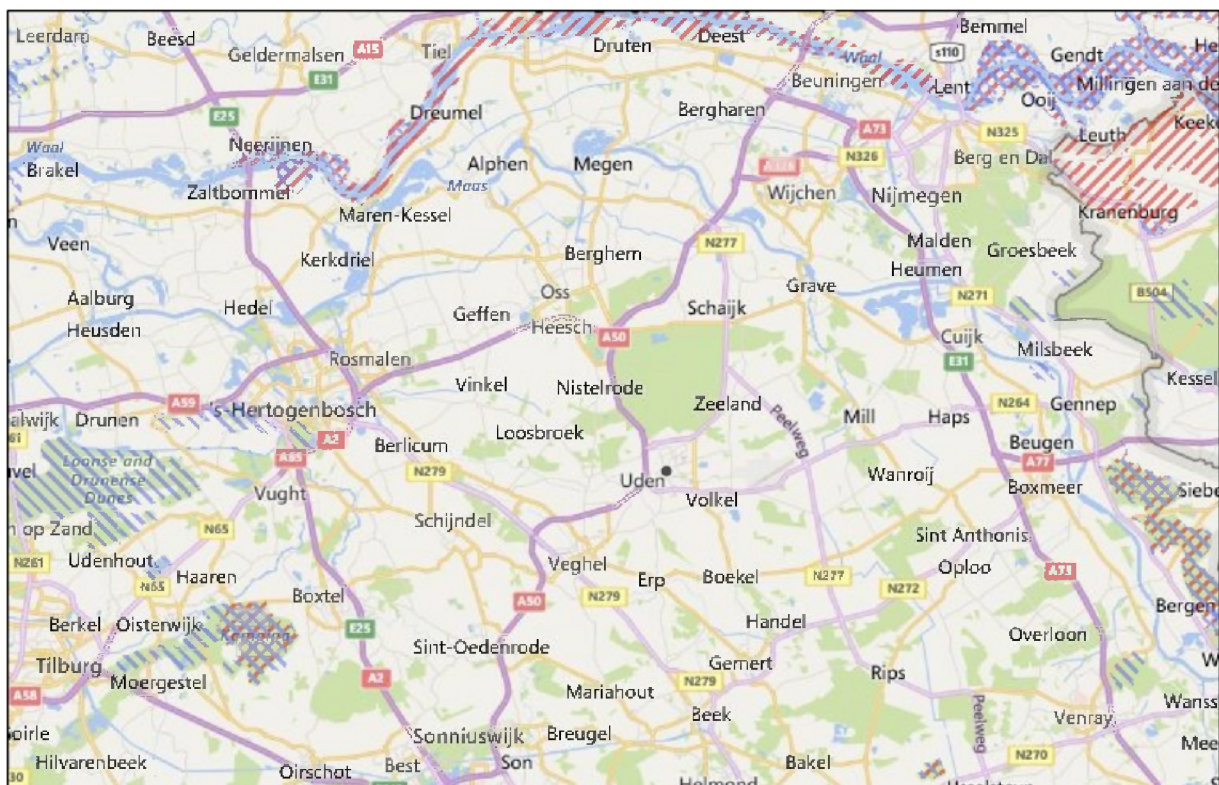
Zorg voor alle inheemse planten- en diersoorten en voor de natuurlijke rijkdommen van gebieden wordt gegarandeerd door de naleving van de wet- en regelgeving ten aanzien van natuur en milieu. De instrumenten die deze bescherming mogelijk maken zijn op Europees niveau vertaald in Natura 2000. De Europese Habitatrichtlijn en de Europese Vogelrichtlijn zijn in Natura 2000 opgenomen. De Europese wetgevingen waren in Nederland tot 1 januari 2017 vertaald in de Flora- en faunawet voor de soortbescherming en in de Natuurbeschermingswet 1988 voor de gebiedsbescherming. Nederland had daarmee de Europese wetgeving in de nationale wetgeving verankerd. Per 1 januari 2017 zijn de Natuurbeschermingswet 1988 en de Flora en Faunawet samen met de Boswet vervangen door de Wet Natuurbescherming. In deze wet is de provincie aangewezen als bevoegd gezag voor de uitvoering van deze nieuwe wet. Per 1 januari 2017 is ook de provinciale Verordening natuurbescherming Noord-Brabant inwerking getreden. In deze verordening staan alle regels voor natuurbescherming in Brabant, zowel voor Natura 2000-gebieden als in het wild levende dieren en bossen of andere houtopstanden. In de Verordening natuurbescherming zijn ook vrijstellingen opgenomen. Dit betekent dat bepaalde activiteiten uitgevoerd kunnen worden zonder vergunning, ontheffing of melding. Aan de vrijstellingen zijn in de Verordening natuurbescherming wel voorwaarden verbonden.

4.9.1 *Natura 2000-gebieden*

De Wet Natuurbescherming regelt evenals de voorheen geldende Natuurbeschermingswet 1988 de bescherming van Natura 2000-gebieden. Voor de Natura 2000-gebieden stelt de minister instandhoudingsdoelstellingen op voor de leefgebieden van vogels en voor de natuurlijke habitats of habitats van soorten (art. 2.1 Wet natuurbescherming). Verder stellen de provincies voor de Natura 2000-gebieden een beheerplan op (art. 2.3 Wet natuurbescherming). In het beheerplan staan maatregelen die ervoor moeten zorgen dat de instandhoudingsdoelstellingen worden bereikt. Naast de maatregelen in het beheerplan kunnen provincies: eisen stellen aan handelingen met gevolgen voor Natura 2000-gebieden (art. 2.4 Wet natuurbescherming), de toegang tot Natura 2000-gebieden beperken (art. 2.5 Wet natuurbescherming) en handelingen verrichten die nodig zijn met het oog op de instandhoudingsdoelstellingen (art. 2.6 Wet natuurbescherming).

Om negatieve effecten op de gebieden te voorkomen is in de wet een vergunningplicht opgenomen. In artikel 2.7, tweede lid is bepaald dat het verboden is zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen.

Alle Europese Natura 2000-gebieden zijn weergegeven op de Natura 2000 Network Viewer. Hierop is te zien dat de projectlocatie niet in een Natura 2000-gebied is gelegen. De dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden zijn op meer dan 18 kilometer van de projectlocatie gelegen. Gelet op deze afstand heeft de aanleg van een voetgangersbrug geen significante gevolgen heeft voor de stikstofgevoelige soorten binnen Natura 2000-gebieden in de omgeving.

Ligging dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden (bron: Natura 2000 network viewer)

4.9.2 Flora en fauna

De Wet natuurbescherming regelt in hoofdstuk 3 de bescherming van dier- en plantsoorten en bevat regels over de bescherming van vogels op grond van de Europese Vogelrichtlijn, de bescherming van soorten dieren en planten op grond van de Europese Habitatrichtlijn, de bescherming van soorten planten en dieren die niet voorkomen in de Habitatrichtlijn, schadebestrijding, overlastbestrijding en faunabeheer, jacht, het vangen en doden van dieren, in het wild levende dieren en planten en handel en bezit van dieren en planten.

De bescherming van wilde dier- en plantensoorten in Nederland was tot 1 januari 2017 geregeld in de Flora- en faunawet. Deze wet bevatte een aantal verbodsbepalingen om de in het wild voorkomende planten- en diersoorten te beschermen. De Flora- en faunawet hanteerde een drietal beschermingscategorieën (algemeen beschermde soorten, overige beschermde soorten en strikt beschermde soorten). Onder de Wet natuurbescherming vervallen de huidige tabellen 1, 2 en 3 waarin de beschermde soorten zijn opgenomen. Tevens zijn er circa 200 soorten niet langer beschermd en worden enkele bedreigde soorten toegevoegd. De soortenbescherming binnen de Wet natuurbescherming is opgedeeld in de volgende beschermingsregimes: Vogelrichtlijnsoorten, Habitatrichtlijnsoorten en andere soorten. Voor alle beschermde soorten geldt een ontheffingsplicht. Het bevoegd gezag (de provincie) kan voor de soorten die zijn opgenomen in het 'beschermingsregime andere soorten' een vrijstellingsbesluit nemen en hierin onderscheid maken tussen meer en minder strikt beschermde soorten. In bijlage 3 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant heeft de provincie in het kader van ruimtelijke ontwikkelingen vrijstelling opgenomen voor de volgende soorten:

- amfibieën: bruine kikker, gewone pad, kleine watersalamander, meerkikker en middelste groene kikker (of bastaardkikker)
- zoogdieren: aardmuis, bosmuis, dwergmuis, dwergspitsmuis, egel, gewone bosspitsmuis, haas, huisspitsmuis, konijn, ondergrondse woelmuis, ree, rosse woelmuis, tweekleurige bosspitsmuis, veldmuis, vos, wild zwijn en woelrat.

Indien de voorgenomen activiteit niet verstorend werkt of geen nadelige gevolgen heeft, waardoor aangetoond kan worden dat er geen verbodsbepalingen worden overtreden voor de in het gebied voorkomende beschermde soorten, hoeft er in de meest voorkomende gevallen geen ontheffing aangevraagd te worden.

Ecologisch Adviesbureau Ettema heeft op 8 juni 2018 onderzoek gedaan naar de natuurwaarden in en rond het plangebied. De rapportage is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing is gevoegd. De bevindingen van het onderzoek zijn daarin als volgt verwoord:

Flora

Het gebied in de Bitswijk bestaat uit een oude struikenborder, waarin bij de herinrichting struiken zijn bijgeplant. Aan de zuidkant ligt intensief gemaaid gazon en geschoffelde borders. Aan de kant van de rondweg ligt een diepe sloot, die kwelwater afvoert van de Mellebreuk en een brede grasberm. Er zijn geen beschermde planten gevonden. Het vijfdelige kaasjeskruid, dat langs de struikenborder groeit, is zeldzaam, maar niet beschermd.

In het park Maashorst ligt tegen de rondweg aan een verschraalde strook, die is ingezaaid met een kruidenrijk mengsel. Hierin groeien meerdere zeldzame soorten, die echter niet beschermd zijn, omdat ze ingezaaid zijn. Deze strook is wel belangrijk voor dagvlinders, bijen en andere insecten.

Fauna

Vogels: *er zijn geen nesten van broedende vogels aangetroffen. De beoogde werkzaamheden kunnen buiten het broedseizoen zonder beperkingen worden uitgevoerd. Bij de aanvang van het broedseizoen moet in maart-april eerst geïnventariseerd worden op broedgevallen.*

Zoogdieren: *in de bitswijk zijn geen sporen van dassen aanwezig. De kruidenstrook in het park Maashorst ligt wel binnen het foerageergebied van de twee burchten, maar in de verschraalde bodems komen praktisch geen regenwormen voor. Voor een uitgebreid advies ten aanzien van de verdere aanpak van het dassenleefgebied kan geput worden uit de quick scan van het park Maashorst mei 2018. Meerdere kleine zoogdieren zoals muizen, mollen, egels en kleine marterachtigen kunnen in het plangebied verwacht worden. Er zijn geen takkenrillen in het gebied, die als schuilplaats zouden kunnen dienen.*

Amfibieën: *in de struikenborder in de Bitswijk leven juveniele bruine kikkers, waaruit blijkt, dat de diepe sloot voortplantingswater is. De beoogde werkzaamheden vormen geen bedreiging voor het voortbestaan van de bruine kikker. De sloot in het park Maashorst bevat te weinig water om als voortplantingswater dienst te doen.*

Inrichtingsadvies: de sloot in het park Maashorst verontdiepen en een vlakke oever geven met als doel de aantrekkelijkheid te verhogen voor bezoekers en natuurontwikkeling.

De aanleg van de voetgangersbrug heeft geen nadelige gevolgen voor de ter plaatse aanwezige flora en fauna. Er hoeft geen ontheffing te worden aangevraagd.

4.10 Archeologie en cultuurhistorie

4.10.1 *Archeologie*

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg als onderdeel van de Monumentenwet in werking getreden. Op grond daarvan is de gemeente verplicht om bij het vaststellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten. Ook kan ingevolge artikel 41 de aanvrager van een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel c van de Wabo in het belang van de archeologische monumentenzorg worden verplicht een

rapport over te leggen, waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijktens de aanvraag zal worden verstoord naar het oordeel van het bevoegd gezag in voldoende mate is vastgesteld. Dit laatste is niet van toepassing op projecten met een oppervlakte kleiner dan 100 m².

In 2014 stelde het college van burgemeester en wethouders een archeologische verwachtingskaart voor Uden ter beschikking. Daarmee werd de basis gelegd voor een gemeentelijk archeologisch beleid. Op 9 november 2017 heeft de raad een archeologisch beleid en een archeologische waardenkaart vastgesteld. In de nota archeologiebeleid 2017 zijn acht beleidsregels opgenomen die (samenvattend) het archeologiebeleid van de gemeente Uden weergeven:

Beleidsregel 1.

De gemeente Uden behoudt zoveel als mogelijk de archeologische resten in de grond (behoud *in situ*) en laat waar redelijkerwijs mogelijk de maatregelen ter bescherming en behoud van de archeologische resten opnemen in het programma van eisen van het ontwerp.

Beleidsregel 2.

De gemeente Uden hanteert de oppervlakte van de effectieve bodemverstorende ingrepen als uitgangspunt voor het bepalen van de archeologische onderzoeksverplichting binnen een plangebied. Dit houdt in dat indien de bodemverstorende ingreep de oppervlakte- en diepteondergrenzen overschrijdt, archeologisch (voor)onderzoek binnen het plangebied noodzakelijk is om te bepalen of behoudenswaardige archeologie aanwezig is.

Beleidsregel 3.

De gemeente Uden hanteert een vrijstellingsgrens voor onderzoek tot een verstoringsdiepte van maximaal 0,4 m beneden maaiveld, met uitzondering van gebieden van categorie 2. Hiervoor geldt een diepteondergrens van 20 cm onder maaiveld. Ingrepen dieper dan de diepte-ondergrens zijn vanaf een gestelde oppervlakte-overschrijding onderzoeksplichtig (zie beleidsregel 4).

Beleidsregel 4.

De gemeente Uden hanteert voor de verschillende gebieden van de beleidskaart, verschillende oppervlakte-ondergrenzen:

1 n.v.t monumenten (hiervoor geldt de Erfgoedwet 2016 of de gemeentelijke erfgoedverordening)

2 1 m² gebieden van zeer hoge archeologische waarde

3 250 m² gebieden van hoge archeologische waarde

4 250 m² gebieden met een hoge verwachtingswaarde

5 2500 m² gebieden met een middelhoge verwachtingswaarde

6 geen gebieden met een lage verwachtingswaarde

7 geen gebieden zonder verwachtingswaarde of vrijgegeven Gebieden.

Beleidsregel 5.

Binnen de gemeente Uden liggen twee regio's van provinciaal cultuurhistorisch belang. Een provinciaal archeologisch landschap is niet aanwezig. De gemeente Uden heeft geen gemeentelijke archeologische aandachtsgebieden of archeologische monumenten. De gemeente heeft een Erfgoedverordening vastgesteld, waardoor de aanwijzing van gemeentelijke archeologische monumenten mogelijk is.

Beleidsregel 6.

De gemeente Uden heeft naast het bovenstaande nog enkele richtlijnen:

1. indien in één plangebied meerdere verwachtingswaarden voorkomen, dan geldt de hoogste waarde (en dus de kleinste ondergrens). Slechts als de hoogste waarde een zeer beperkt deel uitmaakt van het

plangebied (< 10 %), *kan* na afweging worden besloten om de oppervlakteondergrens te hanteren die het grootste deel uitmaakt van het plangebied.

2. indien geen onderzoek moet worden uitgevoerd omdat beneden de onderzoeksgrenzen (diepte- en/of oppervlakte-ondergrens) gebleven wordt, blijft de dubbelbestemming Waarde-Archeologie (WR-A) van het bestemmingsplan onverminderd van kracht.

3. indien op basis van de oppervlakte van de bodemverstorende ingrepen archeologisch vooronderzoek noodzakelijk is, vindt dit plaats in het gehele plangebied. (bij vooronderzoek moet gedacht worden aan: bureau- en booronderzoek en in de meeste gevallen ook proefsleuven-onderzoek).

4. indien de bodem in minder dan 5% van het ingrepengebied wordt verstoord, dan *kan* de gemeente afwegen vrijstelling te verlenen van de verplichting tot uitvoering van archeologisch onderzoek. De dubbelbestemming Waarde- Archeologie (WR-A) van het bestemmingsplan blijft onverminderd van kracht.

5. In gebieden waar ingrepen gepland worden met een geleidelijk effect , dient eerst vastgesteld te worden wat het effect van de ingreep (op termijn) kan zijn op de eventueel aanwezige archeologische ondergrond.

6. Voor -agrarische- activiteiten die vergunningplichtig zijn (zoals diepploegen, aspergeteelt, drainagesystemen aanleggen, enz.) geldt eveneens de verplichting tot het uitvoeren van een onderzoek om vast te stellen wat het effect op de langere termijn kan zijn. Verder besluitvorming over het (zonder nader onderzoek) toestaan van een dergelijke activiteit, is een afweging die door de gemeente wordt gemaakt.

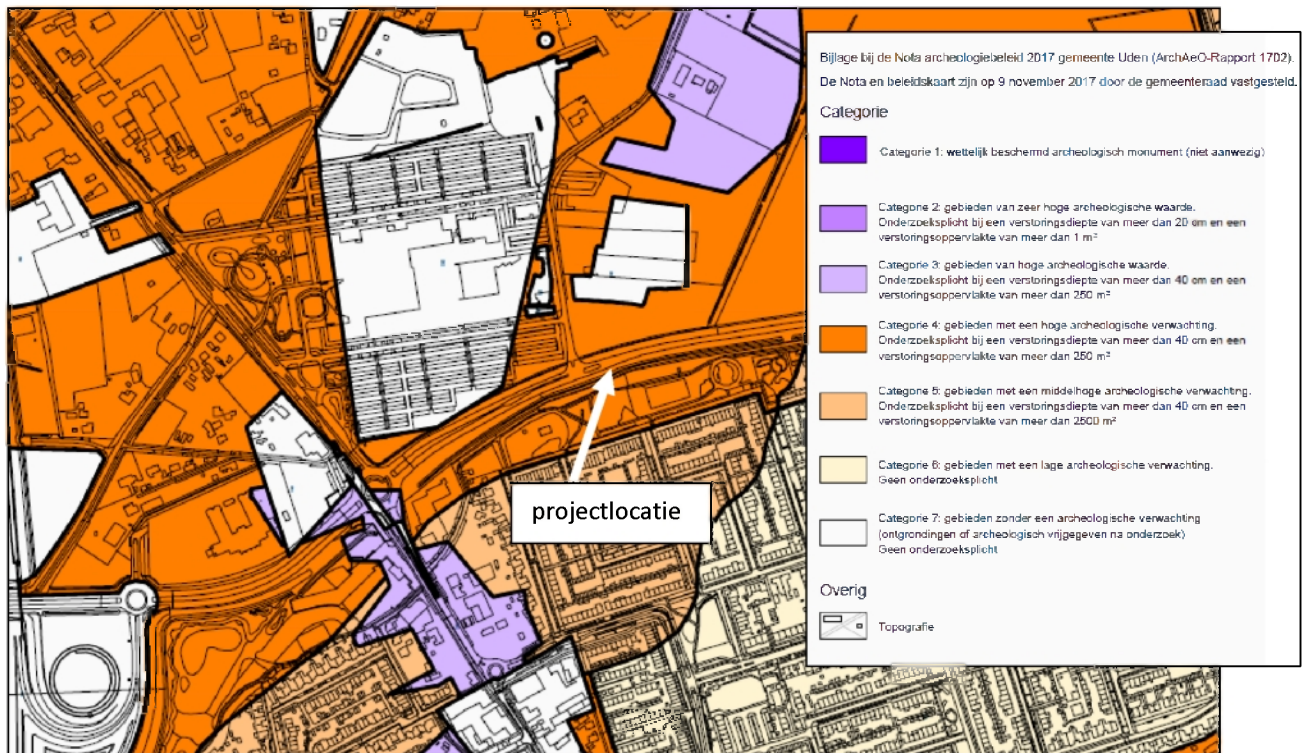
7. Archeologie-sparende maatregelen die in het kader van een bouwinitiatief of andere (potentieel) bodemverstorende activiteit worden genomen om behoud *in situ* in de bodem) te realiseren, dienen garant te staan voor een duurzaam *in situ*-behoud. Versnippering van het archeologische bodemarchief ter plaatse mag niet aan de orde zijn. De initiatiefnemer overlegt hiervoor ter goedkeuring een uitgewerkt Plan van Aanpak al dan niet op basis van een (gemeentelijk) Programma van Eisen.

Beleidsregel 7.

De gemeente Uden reserveert geen apart budget voor de uitvoering van het gemeentelijk archeologiebeleid en hanteert het landelijke uitgangspunt 'de verstoorder betaalt'. Gemaakte ambtelijke kosten ten behoeve van het uitvoeren van het archeologiebeleid zullen verhaald worden via: (1) de bestuurslastenvergoeding, daar waar het niet-project gebonden kosten betreft, (2) de heffing van leges of kostenverhaal op basis van Wro afdeling 6.4, daar waar het projecten van derden betreft en (3) projectkosten, daar waar het eigen gemeentelijke projecten betreft.

Beleidsregel 8.

De gemeente Uden onderschrijft de belangrijke rol van archeologische verenigingen. Archeologievrijwilligers van de Heemkundekring Uden dienen waar mogelijk betrokken te worden bij archeologisch (veld) onderzoek. De gemeente kan hiervoor voorwaarden in een archeologisch Programma van Eisen op laten nemen. Voorts dienen zij - vanwege hun lokale kennis - geraadpleegd te worden bij het uitvoeren van bureauonderzoeken en quickscans.

Uitsnede archeologische beleidskaart gemeente Uden

De projectlocatie is op de archeologische beleidskaart aangewezen als een categorie 4 -gebied met een hoge archeologische verwachting. Voor deze gebieden geldt een onderzoeksplicht bij een verstoringsdiepte van meer dan 40 cm en een verstoringsoppervlakte van meer dan 250 m². De aan te leggen voetgangersbrug heeft een verstoringsoppervlakte die aanzienlijk kleiner is dan 250 m², zodat voor dit project geen onderzoeksplicht geldt.

4.10.2 Cultuurhistorie

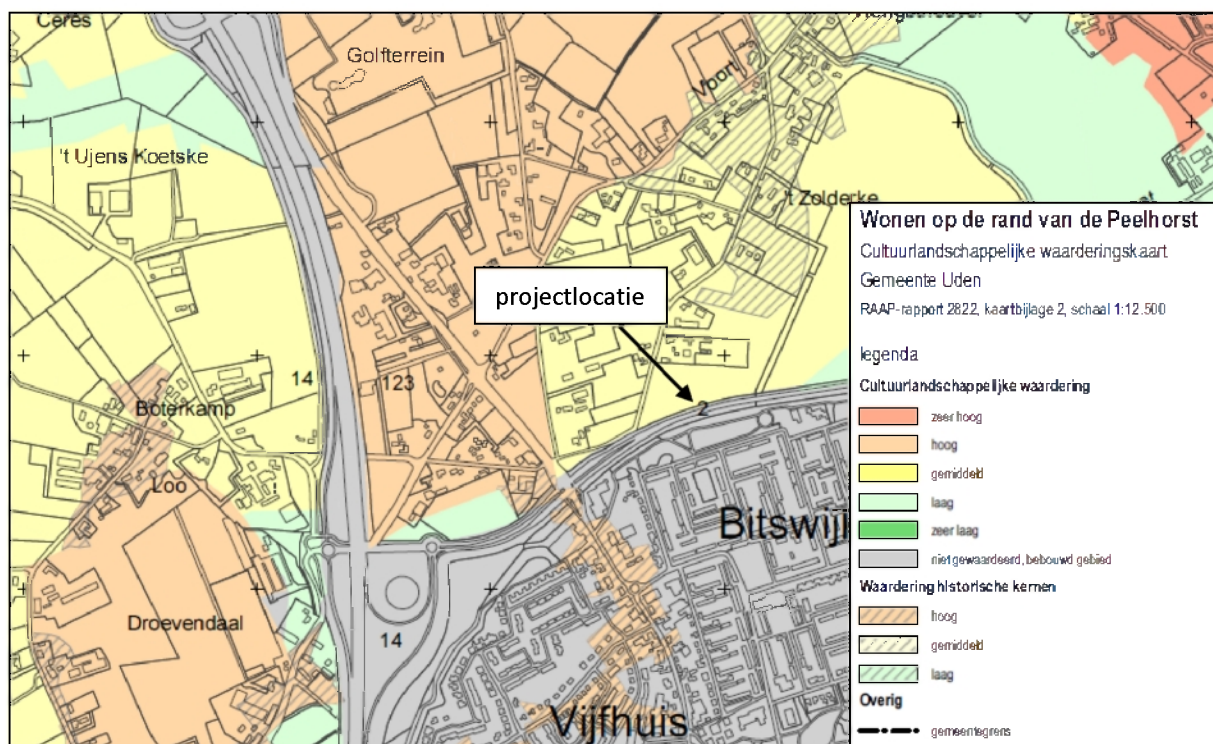
Als onderdeel van de Monumentenwet is op 1 januari 2012 de wet Modernisering Monumentenzorg in werking getreden met een doorwerking in artikel 3.16 van het Besluit ruimtelijke ordening, waarin onder meer is bepaald dat gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen niet alleen rekening moeten houden met cultuurhistorische waarden onder de grond, maar ook met waarden boven de grond. In de toelichting moet dan ten minste een beschrijving worden neergelegd van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. Dit geldt ook voor het verlenen van omgevingsvergunningen waarvoor een ruimtelijke onderbouwing is vereist.

Op de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Noord-Brabant zijn voor de projectlocatie geen specifieke cultuurhistorische waarden aangewezen.

In 2013/2014 heeft RAAP Archeologisch Adviesbureau in opdracht van burgemeester en wethouders een cultuurhistorische verwachtingskaart voor het grondgebied van de gemeente Uden gemaakt. In het rapport 'Wonen op de rand van de Peelhorst' zijn de bevindingen van het onderzoek opgesteld. De cultuurhistorische waardenkaart (cultuurlandschappelijk en bouwhistorisch) geeft de landschapstypen met bekende elementen en objecten weer (cultuurlandschappelijke kenmerken) en een cultuurhistorische waardering. Het is de bedoeling om dit jaar een cultuurhistorisch beleid met bijbehorende waardenkaart op te stellen.

Uitsnede Cultuurhistorische Waardenkaart 2010, herziening 2016

Uitsnede Cultuurlandschappelijke waarderingskaart Gemeente Uden

Op de Cultuurlandschappelijke Waarderingskaart Gemeente Uden is de cultuurlandschappelijke waardering van het noordelijk deel van de projectlocatie aangeduid als gemiddeld. Een belangrijk deel van de gemeente draagt een gemiddelde waarde. Hier is de historische situatie vaak enkel nog door hoofdstructuurlijnen te herkennen, zoals bewaard gebleven wegen of waterlopen. De verkaveling is vaak grootschalig gewijzigd en historische perceelsrandbeplanting verdwenen. Het zuidelijke deel van de projectlocatie is aangemerkt als niet gewaardeerd, bebouwd gebied.

4.11 Kabels en leidingen

Op de projectlocatie zijn geen planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig.

5. Waterparagraaf

5.1 Inleiding

Om inzicht te krijgen in de waterhuishoudkundige gevolgen van de ruimtelijke ontwikkeling en het vaststellen van eventuele mitigerende of compenserende maatregelen dient een watertoets te worden uitgevoerd. Met de watertoets wordt ernaar gestreefd om het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed in te passen en uit te voeren. Hoofdpunten van het instrument watertoets zijn vroegtijdige betrokkenheid van de waterbeheerder(s) bij het proces van ruimtelijke planvorming en een transparante besluitvorming rond het belang van water in het ruimtelijke plan. De watertoets is wettelijk verankerd in artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening, waarin is aangegeven dat in de toelichting van een bestemmingsplan een beschrijving is neergelegd van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding.

5.2 Uitgangspunten watertoets

Het plan dient te voldoen aan het beleid van Waterschap Aa en Maas. In de Beleidsnota 'uitgangspunten watertoets Aa en Maas' zijn de principes beschreven, die richtinggevend zijn bij de waterschapsadvisering over ruimtelijke plannen. Deze principes zijn:

1. *gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater*: het streefbeeld is om alleen het vuile water via de riolering af te voeren naar de rioolwaterzuivering (RWZI) en het schone afstromende hemelwater binnen het plangebied te houden en alleen indien nodig vertraagd af te voeren via het oppervlaktewater. Met het verminderen van de hoeveelheid schoon hemelwater dat afgevoerd wordt via het gemengde rioolstelsel, vermindert namelijk ook het aantal overstortingen van (vervuild) water. Op deze manier heeft het afkoppelen (in bestaand bebouwd gebied) of niet aansluiten (van nieuwbouw) van hemelwater op het riool invloed op de kwaliteit van het oppervlaktewater. Ook zal het rendement van de RWZI's groter worden als de aangevoerde stroom afvalwater constanter van kwaliteit is. Hierdoor kan de kwaliteit van het effluentwater verbeteren en daarmee ook de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater;
2. *doorlopen van de afwegingsstappen: "hergebruik-infiltratie-buffering-afvoer"*:

hergebruik is daarbij de eerste afweging om het schone hemelwater ter plaatse te verwerken (gebruiken in dit geval). Afhankelijk van de mate waarin het water hergebruikt kan worden, levert dit een reductie op van het volume te infiltreren of te bergen water. De initiatiefnemer van het plan kan hiervoor een onderbouwing bij het plan voegen. Het gebruik van hemelwater levert een besparing op het drinkwaterverbruik op, zodat onwenselijke diepe winningen verminderd kunnen worden (waarmee de onttrekking aan het watersysteem verminderd wordt). Omdat (her)gebruik van hemelwater heel tastbaar maakt hoe wij met (regen)water omgaan, verdienen ook kleinschaliger acties (bijvoorbeeld regentonnen) vanuit communicatief oogpunt zeker aandacht en wordt dit ter overweging meegegeven.

Infiltratie

De mogelijkheden voor infiltratie van water hangen af van o.a. de kwaliteit van het te infiltreren water, de grondwaterstand en de gewenste drooglegging, de ligging van het plangebied (kwel, intermediair of infiltratiegebied), de opbouw van de bodem en eventueel aanwezige, door water te mobiliseren, bodemverontreinigingen. Als de kwaliteit van het te infiltreren water goed is, kan dit water zonder extra voorzieningen in de bodem gebracht worden. Bij een diepe grondwaterstand en een goede doorlatendheid van de bodem is de kans op grondwateroverlast zeer klein. In gebieden met een neerwaartse grondwaterstroming is het goed mogelijk om te infiltreren.

Infiltreren op particulier of openbaar/gemeentelijk terrein

Met de Waterwet wordt ontwatering op perceelsniveau de zorg van de eigenaar. De gemeente krijgt de zorgplicht voor de lokale ruimtelijke inpassing van maatregelen op het gebied van waterkwantiteit en zorgt voor overtollig hemelwater.

Buffering

Als het schone hemelwater niet geïnfiltreerd kan worden, dan kan het gebufferd worden in (te realiseren) oppervlaktewater. Hiermee kan bereikt worden dat de afvoer naar het watersysteem niet in pieken (of 'golven') plaatsvindt, waarmee het systeem tijdelijk overbelast wordt. Buffering kan in sommige gevallen plaatsvinden in bestaand oppervlaktewater, maar als het bestaande oppervlaktewater hiervoor niet geschikt of voldoende ruim is, kan hiervoor ook nieuw oppervlaktewater of andere (ruimtelijke) voorzieningen aangelegd worden. Als er buffering in bestaand oppervlaktewater plaatsvindt, zullen aanvullende afspraken gemaakt moeten worden tussen gemeente en waterschap over het beheer van dit water. Ook wordt dan als randvoorwaarde gesteld dat de oorspronkelijke functie van de waterloop behouden moet blijven. Het wezen van een buffervoorziening is een fluctuerende waterstand. De hoeveelheid te bufferen water bevindt zich namelijk tussen de uiterste waterstanden van de voorziening. Een fluctuerende waterstand is één van de argumenten waarom buffervoorzieningen bij voorkeur binnen het plangebied gerealiseerd moeten worden. Binnen het plangebied is er meestal namelijk geen 2e functie aanwezig, die mogelijk hinder ondervindt van de fluctuerende waterstand. Een ander belangrijk argument voor realisatie binnen het plangebied is de juridische en financiële borging, waarmee een grotere waarschijnlijkheid van realisatie van de voorziening ontstaat.

Afvoer

Als het schone afstromende hemelwater ook niet gebufferd kan worden, is het afvoeren van het water de laatste optie. Het uitgangspunt 'hydrologisch neutraal ontwikkelen' wordt hiermee voor het plangebied losgelaten. Met 'afvoeren' wordt dan bedoeld het transporteren van schoon water via een open of gesloten waterloop naar het watersysteem buiten het plangebied. Dit zal alleen plaatsvinden na grondig onderzoek van de situatie ter plaatse. Vaak moeten in het achterliggende oppervlaktewatersysteem dan wel compenserende maatregelen getroffen worden;

3. hydrologisch *neutraal ontwikkelen*: nieuwe ontwikkelingen moeten voldoen aan het principe van hydrologisch neutraal ontwikkelen. Dit streefbeeld komt voort uit het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) om niet af te wentelen. Voorheen hanteerde het waterschap de term 'hydrologisch neutraal bouwen'. De definitie van hydrologisch neutraal bouwen is uitgewerkt in de notitie "Ontwikkelen met duurzaam wateroogmerk" van 11 juli 2006. Bij het tot stand komen van deze notitie is geconstateerd dat 'hydrologisch neutraal ontwikkelen' beter weergeeft wat de bedoeling is. Niet alleen een bouwwerk moet hydrologisch neutraal gerealiseerd worden, maar ook andere ontwikkelingen (bijv. een parkeerplaats).

Onderscheid wordt gemaakt in 5 toets-aspecten:

- A. Afvoer uit het gebied
- B. Oppervlaktewaterstanden
- C. Overlast (schade)
- D. Grondwateraanvulling
- E. Grondwaterstanden;

4. *water als kans*: Het uitgangspunt "water als kans" is vooral een uitnodiging aan de stedenbouwkundigen om 'water' in plangebieden positief te benaderen en hun creativiteit hierbij te gebruiken;

5. *meervoudig ruimtegebruik*: Het 'hydrologisch neutraal ontwikkelen', maar ook de afwegingsstappen "hergebruik-infiltratie-bufferingafvoer" impliceren een grotere ruimtevrage voor water dan voorheen het geval was. Door bij de inrichting van een plangebied ruimte voor verschillende functies te gebruiken, wordt er efficiënter omgegaan met de beschikbare ruimte.
6. *voorkomen van vervuiling*: Bij de inrichting, het gebruik en beheer van plangebieden wordt het milieu belast. Vanuit de wettelijke taak als waterkwaliteitsbeheerder streeft het waterschap ernaar om nieuwe bronnen van verontreiniging zoveel mogelijk te voorkomen.
7. *wateroverlastvrij bestemmen*: Naast de zes uitgangspunten die reeds in 2004 zijn vastgesteld hebben ontwikkelingen er toe geleid dat een 7^e uitgangspunt is geformuleerd. Deze heeft directe relatie met het uitgangspunt 'hydrologisch neutraal ontwikkelen'. Bij de toetsing op hydrologisch neutraal ontwikkelen wordt al enige aandacht besteed aan het voldoen aan extreme situaties (werknormen afgesproken in het kader van het NBW, kortweg NBW-norm). In feite is dit het mitigeren (compenseren door inrichtingsmaatregelen) in gebieden die wél voldoen aan de NBW-norm voor de huidige functie, maar niet aan die van de toekomstige functie. Liever nog dan mitigeren of compenseren, wordt bij voorkeur gebouwd op locaties die als gevolg van hun ligging nú al voldoen aan de NBW-norm voor de toekomstige functie: 'wateroverlastvrij bestemmen'. Bij de locatiekeuze van ontwikkelingen moet dus rekening gehouden worden met de wateroverlastproblematiek en de NBW-normering.

5.3 Keur van het waterschap

De waterschappen Aa en Maas, Brabantse Delta en De Dommel hebben gezamenlijk een Keur vastgesteld, die met bijbehorende beleidsregels vanaf 1 maart 2015 in werking is getreden. In deze Keur wordt onderscheid gemaakt in kleine en grote plannen, te weten plannen met een verhardingstoename onder de 2.000 m², een verhardingstoename tussen 2.000 en 10.000 m² en een verhardingstoename groter dan 10.000 m².

Met behulp van een eenvoudige rekenregel uit de Algemene Regel, artikel 15 Afvoer hemelwater door verhard oppervlak, behorend bij de Keuren van de drie Brabantse waterschappen, kan de vereiste compensatie voor een specifieke locatie berekend worden. Deze rekenregel geldt voor een toename van het verhard oppervlak van tenminste 2.000 m² en maximaal 10.000 m². Voor grotere plannen geldt de Beleidsregel (*Beleidsregel 13 Afvoer door toename en afkoppelen van verhard oppervlak*). Voor plannen kleiner dan 2.000 m², groene daken en afkoppelplannen kleiner dan 10.000 m² geldt een vrijstelling voor de realisatie van de compensatie.

Algemene (reken)regel voor verhardingstoename tussen 2000 en 10.000 m²

Voor plannen met een verhardingstoename tussen 2000 en 10.000 m² geldt de volgende rekenregel:

Benodigde compensatie (in m³) = Toename verhard oppervlak (m²) * Gevoeligheidsfactor * 0,06 (in m).

De gevoeligheidsfactor is af te lezen van de kaart *Algemene regel afvoer regenwater door verhard oppervlak 2015*. Deze kaart is gebaseerd op een combinatie van locatiespecifieke bodemkundige en hydrologische omstandigheden. De kaart kent drie verschillende gevoeligheidsgebieden. Gevoeligheidsfactor 1 (vermenigvuldigt de berekende compensatie met één) geeft aan dat alleen met de volledige compensatie volstaan kan worden. Gevoeligheidsfactor ½ (vermenigvuldigt de berekende compensatie met een half) geeft aan dat met de helft van de berekende capaciteit volstaan kan worden. Tenslotte geeft gevoeligheidsfactor ¼ (vermenigvuldigt de berekende compensatie met een kwart) aan dat met ¼ van de berekende capaciteit kan worden volstaan.

Wanneer de vereiste compensatie berekend is, kan een voorziening ontworpen en nader uitgewerkt worden. De mate van detaillering is mede afhankelijk van de omvang van de toename van verhard oppervlak en locatiespecifieke omstandigheden. Het ontwerp van de voorziening moet voldoen aan de voorschriften van de Algemene Regels.

Waterhuishoudkundig (model)onderzoek voor verhardingstoename groter dan 10.000 m²

Voor plannen met een verhardingstoename boven 10.000 m² gelden geen algemene regels, maar de beleidsregels en meer specifiek hoofdstuk 13 (beleidsregel versnelde afvoer door toename en afkoppelen van verhard oppervlak). De te treffen compenserende maatregelen dienen in deze gevallen onderbouwd te worden met een waterhuishoudkundig (model)onderzoek. In de beleidsregels wordt hiervoor inhoudelijk verwezen naar de richtlijn 'Hydrologische uitgangspunten bij de Keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen'.

Vrijstelling voor verhardingstoename onder 2.000 m²

Plannen met een verhardingstoename tot 2000 m² zijn onder de nieuwe keur vrijgesteld van compensatie. Vanuit het watersysteem geredeneerd bestaat er geen aanleiding om onder deze oppervlaktemaat compenserende maatregelen te eisen. Het zal wel regelmatig voorkomen dat op basis van gemeentelijke eisen in deze gevallen toch een hemelwatervoorziening verlangd wordt. Bovendien kan zo'n voorziening vanuit de (omgeving van) initiatiefnemers wenselijk zijn om eventuele wateroverlast ter plaatse te voorkomen.

Het is verantwoord om geen compensatie te eisen voor plannen waarbij de toename van verhard oppervlak minder dan 2.000 m² is omdat:

1. deze oppervlakten hydrologisch gezien tot dermate kleine afvoeren leiden dat deze geen probleem vormen voor de afvoercapaciteit van het afwateringssysteem. De afvoer van een toename van 2.000 m² verhard oppervlak bij een T10-bui van 24 uur bedraagt 2,0 l/s. Dit is minder dan 10% van de maatgevende afvoer van de kleinste leggerwaterlopen (30 l/s). Daarnaast treedt er vertraging en demping van de afvoer op als gevolg van bodempassage, infiltratie en verplaatsing door waterlopen;
2. van het totaal aan plannen met uitbreidingen van verhard oppervlak voegen plannen met een toename verhard oppervlak kleiner dan 2.000 m² maar weinig toe aan het totaal van toename verhard oppervlak. Onderzoek in het Dommelgebied heeft aangetoond dat het totaal aan toename verhard oppervlak kleiner dan 2.000 m² slechts enkele procenten is van het totaal aan toename verhard oppervlak;
3. de grens van 2.000 m² is ook de ondergrens die de drie Brabantse waterschappen in het vorige beleid hanteerden;
4. wanneer 2.000 m² als ondergrens wordt genomen, wordt voorkomen dat er zeer kleine, bedrijfsonzekere voorzieningen ontstaan die lastig te beheren en onderhouden zijn.

Het grootse deel van de voetgangersbrug zal zich boven het maaiveld bevinden. Slechts bij de aansluiting op het wandelpad in het Bitswijkpark en de aansluiting in Park Maashorst zal sprake zijn van een beperkte toename van de oppervlakteverharding. Het verhard oppervlak is aanzienlijk minder dan 2.000 m², zodat geen compenserende maatregelen nodig zijn.

6. Financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid

Alle kosten die samenhangen met de uitvoering van het initiatief komen geheel ten laste van de gemeente. De te realiseren voorziening kan worden gedekt uit de beschikbare middelen recreatieve Stad - landverbinding, zijnde een deelproject van Dynamisch landschap Uden, Beter Bewegen.

In verband met de maatschappelijke uitvoerbaarheid is conform de gemeentelijke “spelregels zorgvuldige omgevingsdialoog” in juni 2018 een dialoog met omwonenden gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van deze omwonenden bij de voorgenomen aanleg van de voetgangersbrug. De resultaten van deze dialoog zijn in een verslag neergelegd, die als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing is gevoegd. Daaruit blijkt dat de omwonenden zich kunnen vinden in de aanleg van een voetgangersbrug op de projectlocatie en dat het plan maatschappelijk uitvoerbaar is.

7. Procedure

Deze ruimtelijke onderbouwing maakt onderdeel uit van een aanvraag omgevingsvergunning, die met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) wordt verleend voor onder meer het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan (artikel 2.1 lid 1 onder c Wabo). Hierbij wordt de uitgebreide voorbereidingsprocedure gevolgd overeenkomstig afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de artikelen 3.10 tot en met 3.13 Wabo.

Het college van burgemeester en wethouders legt het ontwerpbesluit omgevingsvergunning met bijbehorende stukken ter inzage voor de duur van zes weken. Voorafgaand aan de terinzagelegging wordt het ontwerpbesluit bekendgemaakt in de Staatscourant, het gemeenteblad op overheid.nl en op de gemeentelijke website. Het ontwerpbesluit met bijbehorende stukken wordt in het kader van het wettelijk vooroverleg voor advies toegezonden aan o.a. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant en Waterschap Aa en Maas. Op grond van artikel 3.1.1. Bro is vooroverleg vereist met de provincie en het waterschap. De digitale toets heeft geleid tot de conclusie dat er geen sprake is van belangen die de provincie of het waterschap raken. Hiermee is het vooroverleg afgerond.

Gedurende de periode van terinzagelegging van het ontwerpbesluit kan iedereen een schriftelijke dan wel mondelinge zienswijze naar voren brengen bij het college van burgemeester en wethouders. Wanneer er in genoemde periode geen zienswijzen zijn ingediend of nadat de tijdig ingekomen zienswijzen zijn beantwoord, kan het college besluiten tot het verlenen van de omgevingsvergunning. Het besluit omgevingsvergunning wordt vervolgens met de bijbehorende stukken ter inzage gelegd voor de duur van zes weken. Voorafgaande aan de terinzagelegging wordt het besluit bekendgemaakt in de Staatscourant, het gemeenteblad op overheid.nl en op de gemeentelijke website. Tegen dit besluit kunnen alleen belanghebbenden, die eerder een zienswijze tegen het ontwerpbesluit hebben ingediend, gedurende de periode van terinzagelegging beroep instellen bij de rechtbank Oost-Brabant en eventueel de voorzieningenrechter van de rechtbank verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen.